

ΕΛΗΞΑΝ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

Είναι πρόωρον να περιγραφούν και κριθούν τα επιστημονικά και βιομηχανικά επιτεύγματα του XXX Συνεδρίου Βιομηχανικής Χημείας το όποιον συνήλθε τας ημέρας αυτάς εις τας Αθήνας. Αί έντυπώσεις είναι άκρόμη λίαν πρόσφατοι. Όταν όμως θ' αρχίσουν να δημοσιεύονται εις τα ξένα περιοδικά αί διαλέξεις, αί ανακοινώσεις καθώς και περιγραφαι και κριτική τών εργασιών του συνεδρίου από τους ξένους άρμοδίους, τότε και ήμεϊς θά δυνηθώμεν να επανέλθωμεν, να συζητήσωμεν και να κρίνωμεν την συνεισφοράν του συνεδρίου τούτου εις τόν τομέα της βιομηχανικής χημείας.

Ήδη από την ζήτησιν προς δημοσίευσιν ώρισμένων ανακοινώσεων και διαλέξεων γίνεται αντιληπτόν το διεθνές ζωηρόν ενδιαφέρον το όποιον επροκάλεσε το συνέδριον τούτο. Η προτεραιότης τών δημοσιεύσεων άνήκει κατά τα είωθότα εις την Société de Chimie Industrielle, άν και το συνέδριον τούτο ώργανώθη από κοινού μετά της Ένώσεως Έλλήνων Χημικών. Αί διαλέξεις και αί ανακοινώσεις θά δημοσιευθούν κατά πρώτον εις τα περιοδικά της Société de Chimie Industrielle. Κατ' εξαίρεσιν δημοσιεύεται εις το παρόν τεύχος το κείμενον εις την ελληνικήν τών δύο διαλέξεων της πρώτης επισήμου έναρκτηρίου συνεδριάσεως εις το Ώδειον Ηρώδου του Αττικού πρό της δημοσιεύσεώς των εις περιοδικόν της ως άνω Έταιρίας. Μετά την δημοσίευσίν των εις τα ξένα περιοδικά, ή και εξαίρεσιν και πριν από αυτήν (δι' ελαχίστας όμως περιπτώσεις το τελευταίον), θά δημοσιευθή εις τα Χημικά Χρονικά μικρός αριθμός διαλέξεων και ανακοινώσεων αί όποια παρουσιάζουν ενδιαφέρον διά τους Έλληνας χημικούς.

Ο Μ. Deshieux, μέλος της Ακαδημίας τών Επιστημών της Νέας Υόρκης, κατά την ύπ' αυτού ανακοινώσεων τών εργασιών και τών γενομένων ανακοινώσεων του συνεδρίου κατά την τελευταίαν συνεδρίασιν τούτου, κατά την όποιαν έτιμήθησαν και οι 5 Έλληνες όμότιμοι καθηγηται χημείας και βιομηχανοί, ξεφερόσθη ένθουσιωδώς διά το άνωτερον επίπεδον τών γενομένων ανακοινώσεων. Μεταξύ τών ανακοινώσεων τας όποιας ανέφερον εκτενεστερον οι Έλληνες άκροαται άνεγνώρισαν μετά χαράς και πολυλάς εκ τών ελληνικών.

Σπανίως εις παρόμοιον συνέδριον βιομηχανικής χημείας άντεπροσωπεύθησαν τόσοσν πολλαι χώραι. Ο αριθμός τών 31 χωρών δικαιολογεϊ πλήρως το τί-

τιλον του ως διεθνοϋς. Από τας Ένωμένας Πολιτείας μέχρι της Απω Ανατολής, εκλεκτοι αντιπρόσωποι, χημικοί, τεχνικοί, βιομηχανοί, καθηγηται Ανωτάτων Σχολών, άκαδημαϊκοί έλαβον μέρος εις τας εργασίας και εκδηλώσεις του συνεδρίου. Ονόματα επιστημόνων και τεχνικών ως τών Ρώσων Ν. Cemenov (βραβείον Nobel), Ν. Μ. Zhavoronkov, Kassatkin, τών Γάλλων Α. Portevin, Ρ. J. Bergeron, Ρ. Leveque, Ch. Meurice κ.ά., τών Αμερικανών Ed. W. Comings, Η. Flett κ.ά., του Κινέζου Kant του Νορβηγού Sem, τών Γερμανών Helferid, K. Fischbeck, Α. Simon I. Barwasser κ.ά., τών Ολλανδών D. W. Krewelen, Visser, του Σουηδοϋ R. Lepsius του Βέλγου Μ. von Rysselberger, Frenay, του Δανοϋ Per Soltoft, τών Ρουμάνων Simonesco, Nenitsesko, του Βουλγάρου Ivanof και πολλών άλλων τών όποιων τα όνόματα δέν δύνανται να αναφερθούν ένταϋθα, θά έτίμων κάθε παρόμοιον συνέδριον.

Μίαν εικόνα της εύρειας συμμετοχής εκλεκτών επιστημόνων εις τας επιστημονικάς ανακοινώσεις δίδει το έκδοθέν και κυκλοφορήσαν ήδη προσυνηδριακόν τεύχος του περιοδικού Chimie & Industrie, εις το όποιον όμως δέν περιλαμβάνονται τα όνόματα τών βιομηχάνων, καθηγητών, χημικών και τεχνικών, οι όποιοι έπεσεκέφθησαν ως άκροαται το συνέδριον.

Οι διάφοροι σύνεδροι παρέμειναν, παρά την επιδημίαν της γρίπης, και μετά την λήξιν τών εργασιών του συνεδρίου εις την χώραν μας. Έπεσεκέφθησαν άρχαιολογικούς τόπους, βιομηχανίας, πόλεις και διαφόρους νήσους. Μετέβησαν εις την Κρήτην, Ρόδον, Σάμον, Σαντορίνην, Πάρον, Μύκονον, Αήλον, Χαλκίδα, Πάτρας, Δελφούς, Ολυμπίαν, Κόρινθον, Μυκήνας, Σούνιον κ. ά. Έπεσεκέφθησαν τας άρχαίας και νέας μεταλλουργικάς εγκαταστάσεις του Λαυρίου, τας εγκαταστάσεις σιδηροκελίου, της Λαρόμνης, τα κρατικά διυλιστήρια του Ασπροπόργου και τα της ΕΛΒΥΝ, τα χρωματογραφεία της ΒΙΟΧΡΩΜ, Αθηνών και Πειραιώς, τόν Κεραμεικόν, διάφορα εργοστάσια τοιμέντων, τα εργοστάσια της Α.Ε.Χ.Π. και Λιπασμάτων, τα εργοστάσια της Πειραικής - Πατραϊκής, την Οίνοποιϊαν Αχαΐα - Πατρών κ.ά. Έγνώρισαν τούς κατοίκους της χώρας μας όχι μόνον εις τούς τόπους της εργασίας των αλλά και εις τούς τόπους όμαδικής διασκεδάσεως, όπως εις την Γιορτην του Κρασιού εις το Δαφνι κ.ά.

Πρὶν ὅμως εἰσέλθωμεν κατωτέρω εἰς τὸ «χρονικόν» τοῦ συνεδρίου, μὲ τὴν παράθεσιν καὶ ὄρισμένων χαρακτηριστικῶν ἀποσπασμάτων τῶν διαφόρων ἐπισήμων προσφωνήσεων καὶ λόγων, νομίζομεν ὅτι εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἀναφέρωμεν καὶ μερικὰς ἀνεπισήμους κρίσεις καὶ ἐντυπώσεις ξένων συνέδρων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὴν χώραν μας καὶ τοὺς κατοίκους της.

Γενικῶς οἱ ξένοι συνέδροι ἐγγώρισαν ὄχι μόνον τοὺς γνωστοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους (ὅπου, ὅπως μᾶς εἶπαν, «ξαναθυμῆθηκαν παλαιὰ πράγματα πὸν ἔμαθαν σὶτὸ σχολεῖο...»), «νομίζαμε πὸς εἴχαμε ξανάρθει... ἢ γυναικα μου σήμερα προτίμησε γιὰ δεκάτη φορὰ νὰ ξαναπάη στὴν Ἀκρόπολι...» «δὲν καταλάβαμε τὰ λόγια στὴν παράστασι τῆς Ἀντιγόνης, ἢ ἐντύπωσις ὅμως πὸν μᾶς προεκλήθη εἶναι ἐξαιρετικὴ...», «ἢ ἀγριάδα τοῦ τοπίου τῶν Δελφῶν μὲ τὰ γύρω βουνὰ μᾶς ἐπροκάλεσε καταπληκτικὴ ἐντύπωσις...») ἀλλὰ καὶ τὴν ἄγνωστον ΝΕΑ Ἑλλάδα.

Ἔνας ἐπίσημος ξένος, ὅταν εἶδε τόσο πολὺν κόσμο, ἀπ' ὅλας τὰς τάξεις, νὰ χορεύη, νὰ διασκεδάσῃ, νὰ πίνῃ καὶ νὰ τρώῃ εἰς τὴν Γιορτὴ τοῦ Κρασιοῦ εἰς τὸ Δαφνί, εἶπε: «Περιμέναμε νὰ βροῦμε στὴν Ἑλλάδα ἀνθρώπους ἀδύνατους, τάλαιπωρημένους, δυστυχεῖς καὶ βοήθαμε ἀνθρώπους γελαστοὺς, χαρούμενους, δυνατοὺς, πὸν μὲ περηφάνεια ξεπερνᾶν τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς». Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν διυλιστηρίων τοῦ Ἀσπροπύργου ξένοι εἰδικοί ἐξεφράσθησαν ὡς ἐξῆς: «Τὰ διυλιστήρια αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὰ τελειότερα ἂν ὄχι τὰ πλέον σύγχρονα τῆς Εὐρώπης... πρέπει τὸ ταχύτερον ν' ἀρχίσουν νὰ ἐργάζονται, εἶναι ἔτοιμα... μόνο δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ καίγονται τὰ ἐκλυόμενα πολυτίμητα ἀέρια ἀλλὰ νὰ δίδονται εἰς τὴν κατανάλωσιν ἐμφιαλωμένα ὡς καύσιμα διὰ τὰ σπῖτια, ἐργαστήρια, καὶ ὄχι νὰ εἰσάγονται αὐτὰ ἀπὸ τὸ ἔξωτερικὸ ὅπως γίνεται τώρα... Ἐπρεπε τὰ ἐργαστήρια ἐρεύνης καὶ ἐλέγχου, τὸ χημεῖον δηλαδή, νὰ ἦτο ἤδη ἔτοιμον, διότι κυρίως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς λειτουργίας τῶν διυλιστηρίων παρουσιάζονται αἱ περισσότεραι ἀνωμαλῖαι καὶ προβλήματα τὰ ὁποῖα μόνον τὸ χημεῖον δύναται νὰ σᾶς λύσῃ...».

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν νέων συγχρόνων ἐγκαταστάσεων ἐνὸς ἐργοστασίου χρωμάτων καὶ ἀπορροπαντικῶν ξένος εἰδικὸς εἶπε: «Δὲν περιμέναμε μιὰ τόσο μικρὴ χώρα νὰ ἔχῃ τόσο προηγμένη χημικὴ βιομηχανία. Δὲν φανταζόμεσθε ὅτι θὰ ἦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα δυνατὴ ἢ σύνθεσις τόσοσιν ἐνδιαμέσων ὁργανικῶν ἐνώσεων. Ἡ χημικὴ βιομηχανία καὶ ἡ σύνθεσις χρωμάτων εἰδικώτερον ἀπαιτοῦν εἰδικούς χημικούς οἱ ὁποῖοι σπάνια εὐρίσκονται στὶς μικρὰς χώρας πὸν στεροῦνται βιομηχανικῆς παραδόσεως». Καὶ ὅταν κάποιος Ἕλλην ἀπήντησε «στὴν Ἑλλάδα κατασκευάσθησαν συνθετικὰ ὁργανικὰ χρώματα ἀπὸ τὸν μακαρίτην Οἰκονομίδην, χημικόν, μαθητὴν τοῦ μεγάλου γερμανοῦ Bayer, πρὶν τὰ κατασκευάσουν σὲ πολλὰς ἄλλας χώρας, 12 χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τὸς στὴν Γερμανία», τότε μὲ κατάπληξιν εἶπεν ὁ ξένος: «Ἡ Ἑλλὰς εἶναι μιὰ χώρα γιὰ τὴν ὁποία γνωρίζαμε τί πραγματοποιήσαν οἱ καλλιτέχνες καὶ οἱ ἐπιστήμονες πρὶν χιλιάδες χρόνια, γιὰτὶ αὐτὸ συχνὰ τὸ ἀκοῦμε καὶ διαβάζομε, μὰ δὲν γνωρίζαμε τί κατώρθω-

σαν σήμερα οἱ Ἕλληνες τεχνικοὶ καὶ χημικοὶ καὶ γενικὰ οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες. Τὸ ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι καλοὶ στρατιῶτες τὸ μάθαμε πρὶν λίγα χρόνια, τὸ ὅτι ὅμως εἶναι καλοὶ τεχνικοὶ καὶ ἐργάτες τὸ μαθαίνουμε μὸλις σήμερα». Ἄλλοι ξένοι εἶπαν: «Ἐίδαμε τὶς θαυμάσιες ἐγκαταστάσεις σιδηρονικελίου στὴ Λάρυμνα, τὰ σύγχρονα ἐργοστάσια τοιμῆτων, φαρμακευτικῶν προϊόντων, χρωμάτων κτλ. Δὲν εἶδαμε ὅμως πουθενὰ σοβαρὰ ἐργαστήρια ἐρεύνης. Θὰ ἔπρεπε...». Πολλοὶ μᾶς εἶπαν: «Ἡ χώρα σας εἶναι ἰδεώδης τόπος γιὰ τουρισμό. Τοῦ χρόνου θὰ προσπαθήσομε στὶς διακοπὰς μας νὰ ξαναέλθωμε. Μόνον πὸν ἢ χώρα σας εὐρίσκεται τόσο μακρὰ καὶ τὸ ἀεροπλάνο κοστίζει τόσο πολὺ. Τὸ θαυμάσιον τοπεῖο, τὰ χρώματα, τὸ φῶς, ὁ ἥλιος καὶ οἱ τόσο εὐγενικοὶ ἄνθρωποι εἶναι σημαντικὸν τουριστικὸν κεφάλαιον. Μόνον πρέπει νὰ ἀποκτήσετε εὐθηνά, καθαρὰ τουριστικὰ ξενοδοχεῖα μὲ τὶς σύγχρονες ἀνάσεις γιὰ τὸν πολὺν ἐργαζόμενον κόσμον γιὰτὶ ἢ Ἑλλὰς εἶναι ὁ ἰδεώδης τόπος γιὰ τὴν ξεκούρασι τῶν ἐργαζομένων...».

Καὶ διὰ νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν:

Οὐδέποτε, τόσο πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ ξένοι ταυτοχρόνως ἐπεσκέφθησαν καὶ ἐγγώρισαν τόσο καλῶς τὴν χώραν μας. Κατὰ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τοῦ συνεδρίου, πολλοὶ ξένοι βιομήχανοι, συνωμίλησαν μὲ Ἕλληνας βιομηχάνους, πολλοὶ ξένοι τεχνικοὶ συνεζήτησαν μὲ Ἕλληνας συναδέλφους τῶν ὄχι μόνον κατὰ τὰς συνεδριάσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐργοστασίων. Τὸ ὅτι Ἕλληνες βιομήχανοι ἤκουσαν εὐνοϊκὰς κρίσεις διὰ τοὺς τεχνικούς τῆς χώρας μας ἀπὸ τοὺς ξένους, εἶναι εὐχάριστον δι' ἡμᾶς τοὺς χημικούς, τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας ἐλάχιστα ἀναγνωρίζεται εἰς τὸν τόπον μας ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους καὶ τὸ εὐρὸν κοινόν. Ἀσφαλῶς ἐὰν ἐδίδοτο εἰς τοὺς Ἕλληνας χημικούς τὰ μέσα τὰ ὁποῖα συνέστησαν οἱ ξένοι εἰδικοί, θὰ εἶχεν ἐπιτευχθῆ ἀκόμη μεγαλύτερα πρόοδος εἰς τὴν βιομηχανίαν μας καὶ ἰδίως ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχει δοθῆ ἀκόμη μεγάλη πρωτοβουλία εἰς τοὺς τεχνικούς.

Μὲ ὀλίγας λέξεις: Τὸ XXX Συνέδριον βιομηχανικῆς χημείας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἦτο μιὰ θαυμασία προβολὴ τῆς χώρας καὶ τοῦ κλάδου μας.

Ἀσφαλῶς ὑπῆρξαν ἀτέλειαι εἰς τὴν ὁργάνωσιν τοῦ συνεδρίου καὶ ὄχι ὀλίγαι παραλείψεις. Γενικῶς ὅμως ἡ ὁργάνωσις του κατὰ τὰς ἐντυπώσεις τῶν ξένων ἦτο πολὺ καλὴ, καλλιτέρα ἀπὸ τὴν ὁργάνωσιν παρομοίων συνεδρίων εἰς πολλὰς μικρὰς χώρας μὲ μεγαλύτεραν παράδοσιν καὶ πείραν συνεδρίων καὶ μὲ ἀφθονωτέρους οικονομικοὺς πόρους καὶ Κρατικὴν βοήθειαν. Ἡ πείρα ἢ ὁποῖα ἀπεκομίσθη θὰ συντελέσῃ ὥστε τυχὸν εἰς τὸ μέλλον συγκληθησόμενον συνέδριον χημείας νὰ ὁργανωθῆ ἀκόμη ἀριώτερον.

Θὰ πρέπει οἱ Ἕλληνες χημικοὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὴν ὁργανωτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ πρὸς ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐργάσθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου εἴτε ὡς μέλη τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν εἴτε καὶ ὡς ἀφανεῖς ἐργάται.

Εὐχαριστοῦμεν ἰδιαιτέρως ἐκείνους ἐκ τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὴν δυνατότητα

πραγματοποιήσεως ενός τοιούτου συνεδρίου εις την χώραν μας και ανέλαβαν τὰς σχετικὰς εὐθύνας.

Εὐχαριστοῦμεν τὸ Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν αἰθουσῶν του διὰ τὰς συνεδριάσεις, γραμματεῖαν, γραφεῖον πληροφοριῶν, ταχυδρομείον καὶ ἐκθεσιν ἑλληνικοῦ καὶ ξένου βιβλίου. (*) Ἐπίσης τοὺς Ἑλληνας βιομηχάνους καὶ τοὺς ἀρμοδίους διαφόρων ἑλληνικῶν ὀργανισμῶν οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς τὸ συνέδριον, τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν, τὰς ἑλληνικὰς ὑπηρεσίας δι' ὠρισμένα διευκολύνσεις τὰς ὁποίας παρέσχον, τὸν Ε.Ο. Τ. καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ὅλους τοὺς ξένους συνέδρους οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἀπὸ 30 χώρας, διανύσαντες ἑκατοντάδας ἢ καὶ χιλιάδας χιλιομέτρων, μὲ ὅλα τὰ

(*) Τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου τεχνικοῦ βιβλίου καθὼς καὶ τοῦ βιβλίου περὶ Ἑλλάδος εἶχεν ὀργανώσει ἀρωμάτα ὁ γνωστὸς οἶκος «Ξένη Ἐπιστήμη καὶ Τεχνική».

μέσα τῆς συγκοινωνίας, διὰ νὰ ἀνακοινώσουν τὰ συμπεράσματα τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἐργασιῶν των ἢ καὶ νὰ συμμετάσχουν ἀπλῶς ὡς ἀκροαταὶ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀθηνῶν.

Εὐχαριστοῦμεν ὁμως καὶ τοὺς συναδέλφους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸ συνέδριον συνέβαλον ἐπίσης εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Ἀλλὰ θὰ ἦτο μεγίστη παράλειψις νὰ μὴν εὐχαριστήσωμεν ὅλως ἰδιαίτερος, τὸν πλέον ἀγαπητὸν τῶν συνέδρων, τὸν R. Bienaimé, πρόεδρον τοῦ συνεδρίου καὶ ἀντιπρόεδρον προεδρεύοντα τῆς Société de Chimie Industrielle. Παντοῦ παρῶν, πάντοτε μειδιῶν, εὖρισκε κατὰ τὰς διαφόρους προσφωνήσεις καὶ ἐκδηλώσεις τοὺς καλλιτέρους λόγους διὰ κάθε περίστασιν. Ἦτο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς ὀλίγους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν ὅτι ἡ μικρὴ, πτωχὴ ἀλλὰ φιλότιμος Ἑλλάς καὶ οἱ Ἕλληνες χημικοὶ εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἀναλάβουν τὰς εὐθύνας τῆς ἐπιτυχῆς πραγματοποιήσεως ἐνὸς τοιαύτης σημασίας διεθνοῦς συνεδρίου.

Τὸ χρονικὸν τοῦ Συνεδρίου

Ἐπειτα ἀπὸ κόπους, φροντίδες καὶ προσπάθειες ἀρκετῶν μηνῶν, ἔπειτα ἀπὸ ἀγωνίες, ἐνθουσιασμοὺς καὶ ἀπογοητεύσεις, ἐπραγματοποιήθη ἐπιτυχῶς, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, τὸ XXX Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας.

Θὰ προσπαθῆσωμεν, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι διὰ διαφόρους λόγους δὲν ἦδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐκδηλώσεις τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς συναντήσεως, νὰ περιγράψωμεν δι' ὀλίγων τὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

*

17-9-57. Τὴν ἐσπέραν τῆς 17-9-57 ἐδόθη ὑπὸ τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου δεξιῶσις εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου King George πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων. Οὐσιαστικῶς ἡ βραδυὰ αὐτὴ ἐσήμανε καὶ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, διότι ἐδέχθη ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς 400 καὶ πλέον παρευρεθέντας συνέδρους νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν καὶ νὰ γνωρισθῶν μεταξὺ των.

*

18-9-57. Ἡ ἐπίσημος ἑναρκτήριος τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ προτέλαβε πανηγυρικὸν χαρακτήρα διὰ τῆς συμμετοχῆς δύο καὶ πλέον χιλιάδων ἀτόμων.

Ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Χέλμης καὶ ἡ ὑπουργὸς Προνοίας κ. Τσαλδάρη.

Παρέστησαν ἐπίσης μέλη τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἡ συνεδρίασις ἤρχισε τὴν κεκανονισμένην ὥραν μὲ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἑθνικοῦ Ὕμνου.

Ἀκολούθως ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Χέλμης ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Πρόεδροι,
Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Εἶμαι ἰδιαίτερος εὐτυχῆς διότι εὐρίσκομαι εἰς τὴν

εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς εὐχηθῶ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ «καλῶς ὠρίσατε».

Ἀποτελεῖ τιμὴν καὶ εὐχарίστησιν διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ νὰ ὑποδέχεται σήμερον τοὺς ἐκπροσώπους 31 χωρῶν τοὺς ὁποίους ἐνώνει τὸ κοινὸν ἰδανικὸν τῆς προόδου τῆς Χημικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν πολλαπλῶν ἐφαρμογῶν τῆς.

Τὰ Συνέδρια τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας, ὀργανούμενα ἀπὸ τοῦ 1920 ὑπὸ τῆς Société de Chimie Industrielle τῶν Παρισίων, ἔχουν συνέλθει μέχρι σήμερον εἰς τὰς περισσοτέρας Εὐρωπαϊκὰς Πρωτεύουσας, διὰ πρῶτην ὁμως φοράν τὸ Συνέδριον τοῦτο συνέρχεται εἰς πόλιν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Διὰ τὸ πρῶτον τοῦτο μακρὰν τῶν Παρισίων Συνέδριον ἐξελέγησαν αἱ Ἀθῆναι. Εἶμεθα πολὺ εὐτυχεῖς διότι ἡ ἐκλογή αὐτὴ τιμᾶ τὴν Πατρίδα μας καὶ διότι εἶμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ ἐνδιαφέρονσαι ἐργασίαι σᾶς θὰ ὠφελήσουν μεγάλως τὴν νεαρὰν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν. Ὀρισμένα ἐκ τῶν ἐκλεγέντων θεμάτων ἐνδιαφέροντων ζωηρότατα τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μας. Οὕτω τὸ θέμα τῆς ἠλιακῆς ἐνεργείας τὸ ὁποῖον θὰ πραγματευθῆ ἐντὸς ὀλίγου ὁ Στρατηγὸς Bergeron ὡς καὶ τὸ τῆς ἀφαλατώσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος ἀποτελοῦν ζωτικώτατα διὰ τὴν Χώραν μας προβλήματα.

Μὲ εὐγνωμοσύνην λοιπὸν ὑποδέχεται σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τοὺς ξένους Ἐπιστήμονας καὶ Βιομηχάνους καὶ δι' ἐμοῦ σᾶς εὐχεται εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ εὐχάριστον διαμονὴν εἰς τὴν Χώραν μας.

*

Ὁμιλήσῃ κατόπιν ὁ καθηγητὴς κ. Δεληγιάννης, ὁ λόγος τοῦ ὁποῖου ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἀπηύθυνεν ἐν ἀρχῇ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ξένους συνέδρους ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων χημικῶν, χημικῶν μηχανικῶν, βιομηχάνων καὶ τεχνικῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἀνέφερε τὸ πένθος τὸ ὁποῖον ἀφῆσεν εἰς τὸν χημικὸν ἐν γένει κόσμον ἡ ἀπώλεια τοῦ J. Gerard, ἰδρυτοῦ τῆς Société de Chimie Industrielle, πρώτου ὀργανωτοῦ τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων Βιομηχανικῆς Χημείας καὶ Προέδρου τῆς μονίμου Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Συνεδρίων τούτων, ὡς καὶ τοῦ François Boudart, Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Βέλγων Χημικῶν καὶ Προέδρου τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας, ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς συγκεντρώσεως ἐνταῦθα τῶν ἀντιπροσώπων 31 χωρῶν καὶ προσέθεσεν ὅτι θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς «ἂν ἐπιτύχωμεν νὰ διατηρήσουν οἱ ξένοι σύεδροι εὐχάριστον ἀνάμνησιν τῆς παρ' ἡμῖν διαμονῆς των».

Ἀφοῦ ἀνέλυσε τὸν σκοπὸν τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων, προσέθεσεν ὁ κ. Δεληγιάννης ὅτι ταῦτα «συμβάλλουν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἢ μᾶλλον τῆς παγκοσμίου ἐπιστημονικῆς ἐνότητος» ἢ ὁποῖα συνδέει πρὸς ἀλλήλας τὰς διαφόρους χώρας διὰ τοῦ ἰδανικοῦ «ἐνὸς κόσμου ὅπου τὸ ἄτομον εὐρίσκει τὴν εὐημερίαν του ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς γενικῆς εὐημερίας».

Καὶ συνέχισεν ὁ κ. Δεληγιάννης: «Ἐπιθυμοῦντες νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν σας τὰς τεχνικὰς προόδους τῆς χώρας μας, πράττομεν τοῦτο μετὰ πάσης μετριοφροσύνης διότι γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἐπιτεύξεις αὗται δὲν πρόκειται νὰ σᾶς θαμβώσουν. Ἄλλωστε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ σᾶς θαμβώσωμεν».

Κατόπιν ὁ ὁμιλητής, ἀφοῦ ἐξήγησεν ὅτι ὁ προκριθεὶς διὰ τὴν ἐναρκτήριον συγκέντρωσιν χώρος τοῦ ἐπιβάλλει ν' ἀπομακρυνθῆ πρὸς στιγμήν ἀπὸ τοῦ θέματος τῶν ὑλικῶν καὶ τεχνικῶν προόδων τῆς ἐποχῆς, ν' ἀναδράμη εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς νοοτροπίας «ἐνὸς λαοῦ ἄλλοτε τόσον ἐνδόξου, σήμερον ὅμως τόσον παρεγνωρισμένου ὅσον ὁ ἑλληνικὸς, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῖου θὰ διέλθουν οἱ Σύεδροι τὰς προσεχεῖς ἡμέρας», διεξῆλθε συντόμως τὴν ἱστορίαν τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐπιτεύξεων τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ἐξῆρεν ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν τὴν ὁποῖαν εἶχε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἔχει δὲ καὶ διὰ τὸν σημερινὸν Ἕλληνα, τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐλευθερίας: ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος, ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους. «Δὲν ἀποτελεῖ σύμπτωσιν — κατέληξεν ὁ κ. Δεληγιάννης — ὅτι ὁ ἔθνικὸς ὕμνος τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἠκούσατε, δὲν εἶναι παρὰ «Ὕμνος πρὸς τὴν Ἑλευθερίαν»».

*

Κατόπιν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Νεῦρος. Τὰ κύρια μέρη τοῦ λόγου τοῦ κ. Νεῦρου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Κύριοι Σύεδροι,

Μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ χαρὰν σᾶς ἀπευθύνω τὸν καλωσῶρισμὸν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν. Θέλω νὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ σήμερον ὅτι ὅταν

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐναρκτήριον εἰς τὸ Ὄδειον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

πρὸ ἐνὸς ἔτους ἢ Ἐνωσίς μας ἐπωμίζετο τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς εὐθύναις τῆς ὀργανώσεως τοῦ παρόντος συνεδρίου, δὲν ἦσαν ὀλίγοι οἱ σκεπτικισταὶ καὶ οἱ διστάζοντες.

Τὸ προβληματικὸν δὲν ἦτο τόσον ἂν θὰ εὕρισκεν ἀπήχησιν καὶ εἰς ποίαν ἔκτασιν ἢ πρόσκλησίς μας. Ὁ ἐνδοιασμός ἦτο ἂν ἡμεῖς αὐτοὶ θὰ κατωρθώναμε νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἐκ τῆς προσκλήσεως ὑποχρεώσεις. Ὅχι δὲ τόσον τὰς ὀργανωτικὰς. Ἐχομεν πλήρη τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστάσεως ἢ ὁποία μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὰς ἱστορικῶς προηγηθείσας εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως χώρας. Τοῦ μικροῦ, τοῦ ἐλαχίστου βάρους τῆς συμβολῆς μας εἰς τὸν ὀρητικὸν ποταμὸν τῶν συγχρόνων χημικῶν γνώσεων καὶ τῆς ἀσημαντότητος τῆς μετοχῆς μας εἰς τὰς χημικὰς ἐφαρμογὰς. Ὑπελογίζαμεν βεβαίως πολὺ εἰς τὴν καλὴν ὄλων σας θέλησιν καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἔλξιν καὶ εἰς τὴν γοητείαν τῆς ἱστορίας τῆς κλασσικῆς αὐτῆς γῆς. Ἡ παρουσία σας σήμερον ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν κακοὶ ὑπολογισταί. Καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως, διότι ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν προσδοκίαν μας.

Θὰ εὐχαριστήσω ἐπίσης τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὰ οἰκονομικὰ ἰδρύματα τῆς χώρας, τοὺς Ἑλλήνας βιομηχάνους, διότι προθύμως ἐχορήγησαν τὸ ἔργον μας, καὶ τὴν ἑλληνικὴν ὠσαύτως κοινὴν γνώμην καὶ τὸν τύπον, διότι τὸ περιέβαλε μὲ ὄλην τὴν στοργὴν του. Ἄν ἐν τούτοις καὶ μολονότι οὐδεὶς μετὰξὺ μας ὤκησε, παρατηρήσατε — καὶ ἀδύνατον εἶ-

ναι νὰ μὴν ὑπάρχουν καθόλου — ἐλλείψεις, αὐτὰς θὰ παρακαλέσω νὰ τὰς καταλογίσητε εἰς ἡμᾶς, ἐξαντλοῦντες ἐν ταύτῳ εἰς τὴν κρίσιν σας ὄλην τὴν εὐμενῆ ἐπιείκειαν. [...]

... Χαιρετίζομεν τὴν παρουσίαν σας, εὐχαριστοῦμεν δι' ὅ,τι ἐκομίσατε, εὐγνωμόνως ἀποδεχόμεθα τὴν προσφορὰν ἐνὸς ἐκάστου, τὴν μικρὰν καὶ τὴν μεγάλην. Ἀνεφέρθη ἤδη εἰς τὸ ἀνιδιοτελὲς τῆς γνώσεως. Εἴμεθα μίᾳ χώρᾳ ἐν καθυστερήσει. Ὅχι ὅμως καὶ ἕνας καθυστερημένος λαός. Καὶ ὑπὸ τοὺς σκοτεινότερους χρόνους τῆς αἰχμαλωσίας του ὁ λαός μας δὲν ἔπαυσε νὰ καλλιεργῇ τὸ πνεῦμα του καὶ νὰ ἀναδεικνύη ἄνδρας καὶ ἔργα πνευματικά. Οἱ λόγοι τῆς καθυστερήσεως τῆς χώρας μας εἶναι ἱστορικοί. Οὐδὰμῶς πνευματικοί. Ἐπὶ ἐν καὶ ἐν τέταρτον αἰῶνος, ἀφ' ἧς ἀνεκτήσαμεν τὴν νέαν κρατικὴν μας ὑπόστασιν, ἀναλισκόμεθα εἰς ἀγῶνας ἀπελευθερώσεως καὶ ὀλοκληρώσεως ἐθνικῆς. Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν δὲ οἱ ἰδιοὶ μας, συνεργούσης καὶ τῆς γεωγραφικῆς μας θέσεως, ἢ ὁποία ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἱστορίας ὑπῆρξε διφυῆς, προνόμιον συγχρόνως καὶ φυλάκιον, ἄκοντες, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ μας, ἐνεπλάκημεν ὄχι μίαν φορὰν μόνον εἰς τὰς ἀντιδικίας τῶν ἰσχυρῶν, μετέχοντες εἰς τὰς θυσίας μόνον — καὶ οἶδε Κύριος πόσον ἀφειδῶς. [...]

...Καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ἀνιδιοτέλειαν τῆς γνώσεως, ὡς τὴν καθιέρωσεν ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐξ αὐτῆς πηγάζουσα πνευματικὴ παράδοσις. Ἴσως οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν οἱ ἀνθρωποὶ ὄλων τῶν Ἠπειρῶν, ὄλων τῶν χρωμάτων,

Ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Χέλμης κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου.

Μία άποψις από την έναρξη τήριον συνεδρίασιμ του XXX Διεθνοϋς Συνεδριου Βιομηχανικήσ Χημείασ εις τὸ Ὡδειον Ἡρώδου του Ἀττικοϋ. Διακρίνονται εις τήν πρώτην σειράν ἡ κ. Α. Τσαλδάρη, ὑπουργὸς Προνοίασ, Ὁ κ. Charpentier, πρεσβευτήσ τήσ Γαλλίασ, καὶ ὁ κ. Baert, πρεσβευτήσ του Βελγίου.

ὄλων τῶν ὁμολογιῶν, ἦσαν τόσον κοντὰ ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον. Ὅμως οὐδέποτε — τί τραγικόν! — ὁ κόσμος ἦτο τόσον διηρημένος καὶ τὸ μέλλον του ἀνθρώπου ἐπὶ του πλανήτου τόσον ἀβέβαιον.

Ἡ γνώσις ἐνώνει. Ἄν τὰ πάθη, οἱ ἐγωῖσμοί, ἡ μέθη τῆσ δυνάμεωσ, ἡ πλεονεξία τῆσ ἰσχύοσ τυφλώνουν, ἡ γνώσις εἶναι ἱκανή, ἐν τῇ ἀπαθεία τῆσ, νὰ διακρίνη ὅτι ἔγιναν κοινὰ ἐξ αὐτῆσ τῆσ ἀδερῆτου δυνάμεωσ τῶν πραγμάτων τῆσ τεχνικήσ αἰ κατακτήσεις, ἦνωσαν τὰς τύχασ τῶν ἀνθρώπων ὄλων τῶν Ἡπείρων, ὄλων τῶν χρωμάτων, ὄλων τῶν ὁμολογιῶν. Ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, σήμερον εἶναι ζῶσα, νοητὴ καὶ αἰσθητὴ ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν περιέχει ἓνα σύντομον ὅσον καὶ βαθὺ ἀπόφθεγμα ἐκπεμφθὲν ἀπὸ τῆσ γῆσ αὐτῆσ, πρὸ χιλιετηρίδων. *Ἐν τὸ πάν.*

Ἡ ἐπιστήμη κατάρθωσε μεγάλα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ὑρθωσε πύργους βαβελικοϋσ, εἰσέδυσε βαθέωσ εἰς τὰ μυστήρια τῆσ φύσεωσ, ἐγγίζει τὰ ὅρια του μυστηρίου αὐτῆσ τῆσ ζωῆσ. Θὰ ἤθελα ἀπὸ τῆσ θέσεωσ ταύτησ καὶ ἀπὸ τῆσ αἰωνίασ αὐτῆσ πόλεωσ νὰ ἐκφράσω τὸν φόβον, ταπεινῶσ νὰ διερωτηθῶ, μήπως ἐν τῇ ἐπάρσει διὰ τὰς κατακτήσεις τῆσ ἡ

ἐπιστήμη κινδυνεύει νὰ λησμονήσῃ τὸν ἀνθρώπον; Θὰ ἤθελα καταλήγων, ἀφοῦ ἐπικαλεσθῶ τὴν συγκαταβατικήν σας συγκατάθεσιμ — εἰς συνέδριον ἐπιστημονικόν ὡσ τὸ παρὸν τριακοστὸν συνέδριον τῆσ Βιομηχανικήσ Χημείασ — εἰς συνέδριον ἐν ἀπολύτῳ ἀναλύσει πνευματικόν, νὰ στρέψωμεν τὴν σκέψιμ μας εἰς αὐτὸν πρῶτον. Εἰς τὴν ἀξίαν που ἀντιπροσωπεύει ὄχι μόνον ἡ ἀνθρωπότησ ὡσ ἀνώνυμον σύνολον, ἀλλ' οἱ ἀνθρωποί, εἰς ἕκαστοσ ἀνθρωποσ, ὡσ μοναδική, ὡσ ἀνεπανάληπτοσ προσωπικότησ. Νὰ στρέψωμεν τοὺσ νόασ καὶ τὰσ καρδίασ μας πρὸσ αὐτὸν — χωρὶσ αὐτὸν τί ἀξίαν ἢ τί νόημα θὰ εἶχον ὄλαι αἰ πρόοδοί; Καὶ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὡσ ἐπιθυμίαν, ὡσ εὐχῆν, τὸ αἶτημα τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνε, τὴν ἐσχάτην ὥραν, πρὶν πορευθῆ πρὸσ τὸν Γολγοθᾶν, ὁ Ἰησοϋσ ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ, πρὸσ τὸν Πατέρα: *«Ἴνα πάντες ἐν ὄσιν».*

*

Ἐν συνεχείᾳ ἐχαιρέτησε τοὺσ συνέδρουσ ὁ ἀντιπρόεδροσ τῆσ Société de Chimie Industrielle κ. Bienaimé. Παραθέτομεν κατωτέρω περίληψιμ του λόγου του:

Με βαθείαν συγκίνησιν και άπερίττον καλλιπέπειαν σκιαγραφεί ο κ. Bienaimé τους έκλιπόντας δύο φίλους και συναδέλφους του François Boudart και Jean Gerard. «'Αλλά — προσθέτει — οί Fr. Boudart και J. Gerard υπήρξαν άνδρες δράσεως οί όποιοι δέν θα έπεθύμουν νά βρέξουν την μνήμη των άγονα δάκρυα. 'Απ' έναντίας θα ήθελαν ή ζωή των ν' άποτελέση παράδειγμα και τό έργον των νά συνεχισθ ή με ένθουσιασμόν και ήρεμίαν».

Συνεχίζων ό όμιλητής άπευθύνει προς τους συνέδρους τόν χαριετισμόν τής Société de Chimie Industrielle, εύχαριστεί την Έλληνικήν Έπιτροπήν διά την φιλοξενίαν της, τόν κ. Δελγιάννην διά τους λόγους του και έκφράζει την συγκίνησίν του διότι διά πρώτην φοράν πατεί την Έλληνικήν γήν. «Πόσας συγκινητικάς άναμνήσεις, πόσας σκέψεις, ποία αίσθήματα θαυμασμού έξυπνᾶ εἰς τό πνεῦμα ενός Εύρωπαϊου ή παρουσία του εἰς την χώραν ή όποία δέν υπήρξεν άπλῶς ή κοιτίς τοῦ πολιτισμοῦ αλλά ώλοκλήρωςεν άμέσως και τελείως αὐτόν τόν εύρωπαϊκόν πολιτισμόν!

Δυστυχῶς δέν έστάθημεν πάντοτε άξιοι νά κατανοήσωμεν τό μεγαλεῖον και ν' άντλήσωμεν όλα τά διδάγματα τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ. Θυσιάζοντες συχνάκις τό Πνεῦμα εἰς την Ὑλην παρεμορφώσαμεν την μεγάλην ιδέαν τής έλευθερίας και τής ήθικῆς τής 'Αρχαίας Έλλάδος, εἰς τρόπον ὥστε ή παραμορφωμένη αὐτή εἰκὼν νά χρησιμεύσῃ ὡς δικαιολογία τῶν τυχοδιωκτῶν ή τῶν τυράννων».

Ὁ κ. Bienaimé συνεχίζει έξυμῶν την 'Αρχαίαν Έλλάδα και τόν πολιτισμόν της διά νά καταλήξῃ εἰς την διαπίστωσιν ὅτι ήδη ή Εύρώπη άρχίζει νά υπακούῃ εἰς τὰς περι ένότητος παραινήσεις τοῦ Περικλέους, διότι πράγματι μία Κοινή Εύρωπαϊκή 'Αγορά θ' άποτελέση σημαντικόν βήμα προς την Εύρωπαϊκὴν Ένωσιν. Τὰς άπόψεις ταύτας αναπτύσσει ό κ. Bienaimé ό όποῖος μεταξύ άλλων λέγει :

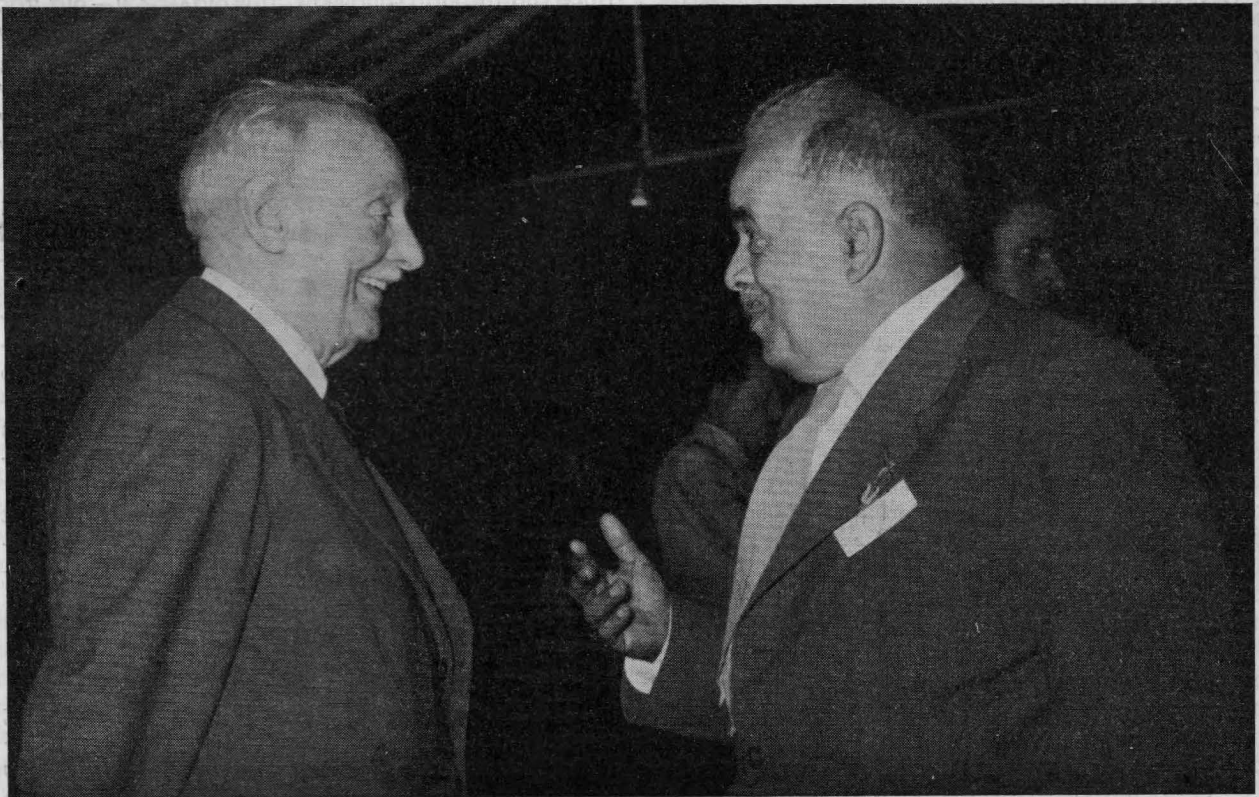
«Διά νά έπιτευχθῇ ή οίκονομική αὐτή ένότης δέν εἶναι άνάγκη νά εγκαταλείψουν αἱ άπαρτίζουσαι την Εύρώπην χώραι τὰς παραδόσεις των, τὰ έθιμά των, τὰς καλλιτεχνικὰς ή πνευματικὰς των κλίσεις. Η Εύρώπη πρέπει νά καταστῇ Εύρωπαϊκή Όμοσπονδία.

Θέτοντες τὰς βάσεις ενός εύρωπαϊκοῦ οίκονομικοῦ προγράμματος, συντελοῦμεν εἰς την λύσιν τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Η κοινωνική εἰρήνευσις άποτελεῖ μίαν τῶν συνθηκῶν τής παραγωγικότητος. Παραγωγικότης σημαίνει μεγαλυτέραν παραγωγήν με εὐθηνότερας τιμάς. Παραγωγικότης σημαίνει βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ επιπέδου».

Διά νά στηρίξῃ τὰς γνώμας του ό κ. Bienaimé αναφέρεται εἰς την παραγωγικότητα τῶν Η.Π.Α.

Και όμιλῶν περαιτέρω περι τής ταχύτητος τής προόδου, ήτις ταρασσει τὰς σημερινὰς συνθήκας :

«'Ιδιαιτέρως, ὅσον άφορᾶ την Χημίαν, τόσον εἰς τὸν έπιστημονικόν ὅσον και εἰς τὸν βιομηχανικόν τομέα, ή πρόοδος εἶναι άκόμη ταχυτέρα παρά εἰς άλλας βιομηχανίας, δέν επιτρέπεται δὲ νά παραγνωρίζω-

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Bienaimé (άριστερά) συνομιλῶν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Bergeron.

Σύνεδροι εἰς τὴν δεξίωσιν τοῦ Ε.Ο.Τ. εἰς τὸ τουριστικὸν περίπτερον τοῦ Σουνίου.

μεν τὴν σημασίαν τῆς Χημείας διὰ τὸ σύνολον τῶν διαφόρων κλάδων τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος.

Διὰ νὰ καταστοῦν πλήρως ἀποδοτικὰ τὰ πορίσματα τῆς ἐργαστηριακῆς ἐρεύνης εἶναι ἀπαραίτητον ἡ τεχνικὴ πρόοδος ν' ἀκολουθῆ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐπιστήμης καὶ νὰ προσαρμόζεται πρὸς ταύτην. Εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ καθίσταται διαρκῶς στενωτέρως ὁ μεταξὺ Ἐπιστημῶν, Τεχνικῶν καὶ Βιομηχανῶν δεσμός.

Τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἀπετέλεσαν τὸν σκοπὸν τῆς Société de Chimie Industrielle κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Kelner καὶ Gerard ἰδρυσίν της τὸ 1917.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιστημονικὰς Ἐταιρίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀφώρων εἰμὴ μόνον τοὺς ἐπιλέκτους, ἡ Soc. de Chimie Industrielle ἀπηυθύνθη πρὸς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς τεχνικοὺς καὶ τοὺς βιομηχάνους τῆς Χημείας, ἐνῶ συγχρόνως ἔθεσεν ὡς σκοπὸν της τὴν συλλογὴν τῶν βιβλιογραφικῶν στοιχείων καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν συναδέλφων τῆς βιομηχανίας. Ἰδρύθη οὕτω ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας, ἣτις ὅλον ἐν πλουτιζομένη θεωρεῖται σήμερον, εἰς τὴν εἰδικότητά της, ἡ πλουσιωτέρα τῆς Εὐρώπης. Ἐδημιουργήθησαν ἐπίσης τὸ "Κέντρον τῆς τεχνικῆς μετεκπαιδεύσεως" καὶ τὸ "Κέντρον τῆς Ἀμύνης κατὰ τῆς διαβρώσεως" διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν προαγωγὴν εἰς τοὺς εἰδικοὺς τούτους κλάδους τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν, τῶν χημικῶν μηχανικῶν, ὡς καὶ τὸ "Κέντρον τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἐργατῶν" πρὸς ἐξειδίκευσιν τῶν ἐργατῶν.

Ἡ Société de Chimie Industrielle φροντίζει ἐξ ἄλλου καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν της διὰ τῶν

Συνεδρίων της, τῶν ἐκθέσεων, τῶν συνεστιάσεων μετὰ συζητήσεως ἐπιστημονικῆς, τῶν διαλέξεων — διὰ τὰς ὁποίας ζητεῖ τὴν συμβολὴν τῶν πλέον φημισμένων ἐπιστημόνων ὅλων τῶν χωρῶν — διὰ πάσης δηλαδὴ ἐκδηλώσεως ἀποσκοπούσης εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ συνόλου τῶν νέων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, τῶν νέων προόδων, τῶν συντελουμένων εἰς τὸ πεδῖον τῆς Χημείας.

Συγχρόνως διάφορα τεχνικὰ περιοδικὰ γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος διαδίδουν τὰς ἐπιστημονικὰς εἰδήσεις καὶ παρουσιάζουν τὰ μεγάλα ἐπίκαιρα προβλήματα.

Τὰ συνέδριά μας ἔχουν βεβαίως ὡς κύριον σκοπὸν νὰ διασταυρῶνουν τὰ πορίσματα τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ἐπιτελοῦν ὁμῶς καὶ ἄλλο χρήσιμον ἔργον: φέρουν πλησίον ἀλλήλων ἐπιστήμονας διαφόρων χωρῶν, οὕτω δὲ ἐπιτυγχάνεται πληρεστέρα γνωριμία, κατανόησις καὶ ἀλληλεκτίμησις.

Μὲ τὸ ἄνω πνεῦμα ἡ Soc. de Ch. Ind. ἰδρυσεν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ὀμοσπονδίαν Χημικῆς Τεχνολογίας καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ὀμοσπονδίαν τῆς Διαβρώσεως.

Καὶ κατέληξεν ὁ κ. Bienaimé :

«Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Ἀγαπητοὶ Ἕλληνες φίλοι,

Σὰς ἐξιστόρησα τὰ ἔργα μας, σὰς ἐξέθεσα τοὺς σκοποὺς μας, ἐξέφρασα τὰς ἐλπίδας μας διὰ καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῆς Ἠπείρου μας, ἐξεδήλωσα τὴν χαράν μας διότι εὕρισκόμεθα εἰς τὴν χώραν σας, ἡ ὁποία ἔδωσεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ νόημα τῆς

ισορροπίας, τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ κάλλους.

Ἡσθάνθημεν ἐκ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς τῆς ὁποίας ἐτύχομεν τὴν ἀδελφικὴν σας φιλίαν. Δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μας καὶ πιστεύσατε ὅτι ἀνταποδίδομεν ἀνεπιφυλάκτως τὴν φιλίαν αὐτήν, φιλίαν ἀκατάλυτον, διότι βασιζέται ἐπὶ βαθέος αἰσθήματος κοινοῦ εἰς τοὺς δύο λαοὺς μας: τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν...».

*

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁμιλιῶν ὁ στρατηγὸς Paul J. Bergeron ἔδωσε δύο πρωτοτύπους διαλέξεις μὲ θέματα:

I. Χημικαὶ ἀπόψεις ἐπὶ τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας.

II. Θέρμανσις καὶ ψύξις χώρων διὰ τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας.

*

19-9-57. Τὴν 19ην Σεπτεμβρίου ἤρχισαν κανονικῶς αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου. Τὴν 11.15' π.μ. ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ Dr M. Sem μὲ θέμα: «Ἡλεκτρικὴ τῆξις τῶν ὀρυκτῶν τοῦ σιδήρου».

Ἐγένοντο συνεδριάσεις τῶν ἀκολουθῶν ἐπιστημονικῶν τμημάτων:

I. Ἀναλυτικῆς Χημείας, μὲ πρόεδρον τὸν κ. Gh. Meurice καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Στάθην.

II. Τσιμέντων, κεραμευτικῆς κτλ., μὲ πρόεδρον τὸν κ. S. Hussain Zaheer καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Θεόδ. Μπιζάκη.

III. Βιομηχανικὰ ὀργανικὰ παράγωγα, μὲ πρόεδρον τὸν κ. Dejan Delic καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. E. Σακελλάριον.

IV. Ἐπιστημονικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ὁργάνωσις κτλ., μὲ πρόεδρον τὸν κ. A. Simon καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. M. Ἀντωνιάδην.

*

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἤρχισαν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Πολυτεχνείου αἱ ἐργασίαι τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἡμέρας», ἀποτελοῦσαι ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν χώρας μέλους τοῦ συνεδρίου, παραλλήλως πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐναρκτήριον τῆς ἀνωτέρω ἐκδηλώσεως ὁμιλήσεν ἐκ μέρους τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ καθηγητὴς κ. Δεληγιάννης τοῦ ὁποίου παραθέτομεν ἀποσπάσματα τοῦ λόγου του:

«Ἀπὸ τινων ἐτῶν, διὰ νὰ τονισθῇ ἡ διεθνὴς μορφὴ τῶν Συνεδρίων Βιομηχανικῆς Χημείας, ἐθεσπίσθη ἡ ὀργάνωσις παραλλήλων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ συνεδρίου. Αἱ συγκεντρώσεις αὐταί, παρ' ὅλον τὸν ἐθνικὸν των χαρακτήρα, φέρουν τὸ ἔθνος πού τὰς ὀργανώνει εἰς στενὴν ἐπαφήν μὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη πού συμμετέχουν εἰς τὸ συνέδριον.

Παρέστημεν πέρυσιν εἰς τὸ Παρίσι εἰς τὴν ὀργανωθεῖσαν ἐκεῖ Journée Américaine. Εἶμαι ἐξαιρετικῶς εὐτυχῆς διότι κατωρθώθη καὶ ἐφέτος, παρ' ὅλην τὴν μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, χάρις εἰς τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ ἀκουράστου προέδρου μας Laurence Flett, νὰ ὀργανωθῇ μία American Day καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. [...]

...Ἐλπίζω, εὐχομαι καὶ συνιστῶ θερμότατα, ὅπως τὸ φωτεινὸν παράδειγμα τοῦ Laurence Flett

τὸ μιμηθῶν καὶ πολλὰ ἄλλα κράτη, ὥστε νὰ καθιερωθῶν αἱ ἐθνικαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις μέσα στοῦ διεθνὲς πλαισίου καὶ νὰ γενικευθῇ ἡ εὐγενὴς ἀμιλλα, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο δελφικὸ πνεῦμα, σὲ πολλὰ ἂν ὄχι σὲ ὅλα τὰ μετέχοντα κράτη».

*

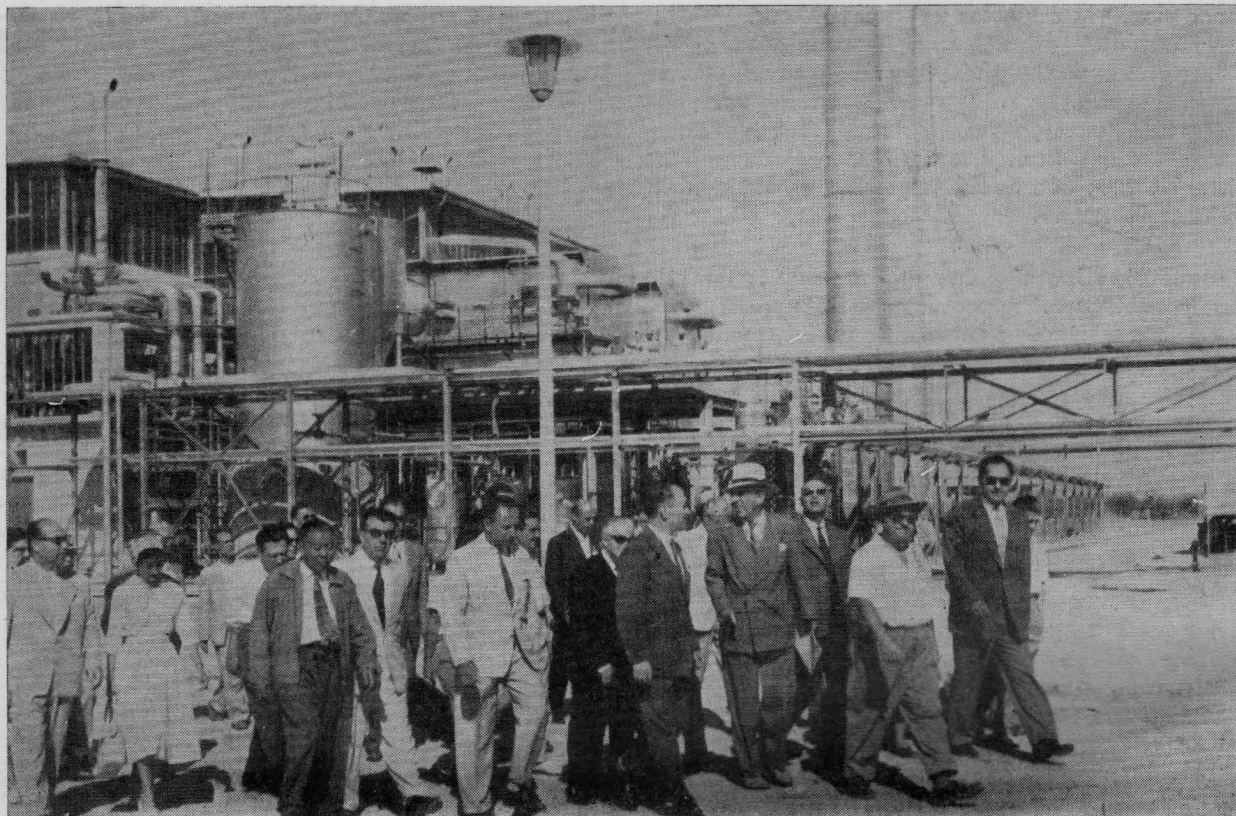
Ἐν συνεχείᾳ ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους ὁ κ. Bienaimé. Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ κ. Bienaimé εἶχεν ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Bienaimé ἀποτίει ἐν ἀρχῇ φόρον τιμῆς εἰς τοὺς ἐκλιπόντας φίλους καὶ συνεργάτας εἰς τὴν Soc. de Chimie Industrielle, Jean Gerard καὶ François Boudart.

Εὐχαριστεῖ ἐν συνεχείᾳ τὸν πρόεδρον κ. L. Flett καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου, διότι χάρις εἰς αὐτοὺς ἐπετεύχθη ἡ ἴδρυσις τμήματος τῆς Soc. de Chimie Industrielle εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ ἐξῆρε τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ση-

Σύνεδροι ἐπισκεπτόμενοι τὴν Ἀκρόπολιν.

Οί σύνεδροι επισκεπτόμενοι τὰ κρατικά διυλιστήρια 'Ασπροπύργου.

μασίαν τῆς περυσινῆς «Journée Américaine». «Οἱ Ἄμερικανοὶ φίλοι μας, ἐμφορούμενοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὤθησε τὴν Χώραν των νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τῆς οικονομικῶς πασχούσης Εὐρώπης, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συμμετάσχουν τοῦ Συνεδρίου μας καὶ ἐξεδήλωσαν διὰ τῆς παρουσίας των τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὰς πνευματικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἀνταλλαγὰς μεταξὺ τῶν λαῶν μας. Τοὺς συγχαίρω καὶ τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν των πρωτοβουλίαν».

Περαιτέρω ὁ κ. Bienaimé ὁμιλεῖ περὶ τῶν ὑποχρέωσεων τῶν προηγμένων χωρῶν τῆς Λευκῆς Φυλῆς ἔναντι τῶν ὑπαναπτύκτων λαῶν «οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ἀνεξαρτησίαν των ὡς ἀνυπόμονα παιδιὰ τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ εἶναι ἐλεύθερα πρὶν ἢ ἐνηλικιωθοῦν» καὶ περὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τῶν δυσκολιῶν τῆς βοήθειας των. «Διὰ νὰ ἐπιτύχουν αἱ προσπάθειαι μας, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπτωσης ἀπόψεων ὄλων τῶν πολιτισμένων λαῶν. Ἡ Ἄμερική καὶ ἡ Εὐρώπη πρέπει ν' ἀποτελέσουν μίαν ὄντοτητα ἠθικὴν, ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ φέρουν εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν μετὰ τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας. Χάριν τῆς ὥραιας αὐτῆς ἀλλ' ὄχι πλέον οὐτοπιστικῆς, προοπτικῆς εὐχόμεθα νὰ δημιουργηθοῦν σχέσεις διαρκεῖς καὶ εἰλικρινεῖς μεταξὺ ὄλων τῶν χωρῶν καὶ ν' ἀνταλλάσσωνται ὅλονεν καὶ περισσότερον αἱ σκέψεις καὶ αἱ γνώσεις αἱ ἀφορώσαι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ἐπιστημῶν.

Ὁ τομεὺς τῆς Χημείας εἶναι παμμέγιστος. Ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ μετὰ τὴν ἀδιάκοπον πρόοδόν της καὶ τὰ τεχνικά της μέσα ἀποτελεῖ σημαντικώτατον παράγοντα ὄχι μόνον ἐπιτρέποντα τὴν συνέχισιν τῆς ζωῆς, παρὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ συντελοῦντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν βασικῶν συνθηκῶν».

Καταλήγων ὁ ὁμιλητῆς, εὐχαριστεῖ καὶ πάλιν τοὺς φίλους Ἄμερικανούς καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἡ Ἠνωμένη Εὐρώπη καὶ ἡ Ἄμερική συνεργασθοῦν ὑπὲρ ἀλλήλων καὶ ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εὐημερίας.

*

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐδόθη, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων δεξιώσις πρὸς τιμὴν τῶν Συνέδρων. Ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. Δημάρχου, ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἄξιότιμοι Κύριοι,

ώς Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ ὡς Ἕλλην Πολίτης, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τοὺς συμπολίτας μου, ποὺ ἀναλίσκουν ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχουν διὰ νὰ ἀναπτύξουν τὴν Χημικὴν Βιομηχανίαν τῆς Χώρας μας, διὰ τὴν πρωτοβουλίαν των ὅπως τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας συγκληθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας. Ἐκ μέρους τοῦ Λαοῦ τῶν Ἀθη-

νῶν χαιρετίζω τοὺς ἐγκρίτους φιλοξενουμένους ἐπι-
στήμονας.

Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω κἀν, οὔτε δι' ὀλίγων νὰ ἐκθέ-
σω τὴν θέσιν πού κατέλαβεν ἡ Χημικὴ Βιομηχανία
εἰς τὴν συνεχῆ προσπάθειαν διὰ τὴν περαιτέρω
προώθησιν τῶν ἀνθρωπίνων κατακτήσεων, ἀφοῦ μά-
λιστα οὐδεὶς δύναται νὰ προβλέψῃ ποία θὰ εἶναι ἡ
ἔτι μεγαλυτέρα συμβολὴ τῆς, ἀκόμη καὶ αὔριον.

Εὐχομαι εἰς τοὺς συνέδρους κατὰ τὴν παραμο-
νὴν των ἐδῶ νὰ ἔχουν ὑγείαν. Διότι οὕτω θὰ συμ-
βάλουν διὰ τῶν σκέψεων αἵτινες θὰ ἀνταλλαγῶν
εἰς τὸ Συνέδριον καὶ διὰ τῶν ἀποφάσεων αἵτινες θὰ
ληφθοῦν εἰς τὴν περαιτέρω πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν
τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας ἐν γένει, καθὼς καὶ τῆς
Ἑλληνικῆς τοιαύτης.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν των
οἱ φιλοξενούμενοί μας θὰ εὔρουν κατανοήσιν, βοή-
θειαν, ἐκτίμησιν, ἀγάπην καὶ φιλίαν.

*

Εἰς τὴν προσφώνησιν ἀπήντησεν ἐκ μέρους τῶν ξένων
συνέδρων ὁ κ. Bienaimé εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Bienaimé ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Soc. de Ch.
Industrielle καὶ ὡς πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ἀπευ-

θύνει ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον.

Ἐξηγεῖ κατόπιν τὸν σκοπὸν τῶν Συνεδρίων Βιο-
μηχανικῆς Χημείας καὶ τὴν σημασίαν των καὶ ἐκ-
φράζει τὴν χαρὰν του, διότι τὸ παρὸν Συνέδριον συ-
νῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία τόσας
συγκινήσεις προκαλεῖ εἰς τοὺς ἀντλήσαντας ἐκ τῶν
ναμάτων τοῦ ἐνδόξου ἀρχαίου πολιτισμοῦ τῆς ση-
μερινῆς Εὐρωπαϊκῆς.

Καὶ αἱ σημεριναὶ ὁμῶς Ἀθῆναι δὲν ἀφήνουν ἀσυγ-
κίνητον τὸν κ. Bienaimé: «Αἱ Ἀθῆναι ἐξακολουθοῦν
νὰ παραμένουν ὄχι μόνον ἡ πρωτεύουσα, ἀλλὰ καὶ
τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ πνευματικὸν κέντρον τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ. Αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶναι ἀπλῶς πόλις τοῦ πα-
ρελθόντος. Ἐκ τῆς σημασίας των, ἐκ τῆς βιομηχανι-
κῆς καὶ ἐμπορικῆς των δραστηριότητος, τῆς ὁλονὲν
ἀναπτυσσομένης, ὑπάρχουν καὶ ὡς σημερινὴ πόλις...

... Εἶναι δι' ἐμὲ χαρὰ μεγάλη τὸ ὅτι μοῦ ἐδόθη
ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς ἐκφράσω τὸν θαυμασμὸν μας διὰ
τὴν ὡραίαν πόλιν, τῆς ὁποίας ἐπαξίως προΐστασθε».

*

Τὴν ἐσπέραν οἱ σύεδροι παρηκολούθησαν εἰς τὸ
ᾠδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττινοῦ παράστασιν τῆς «Ἀντι-
γόνης» τοῦ Σοφοκλέους ἀπὸ τὴν ἐποίαν ἀπεκόμισαν
ἐξαιρετοὺς ἐντυπώσεις.

Ἀπὸ τὴν δεξίωσιν εἰς τὸ Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς.
Σύνεδροι μετὰ τοῦ προέδρου κ. Μπούσαρη ἐπισκεπτόμενοι τὴν αἴθουσαν προϊόντων τῶν βιομηχανιῶν Πειραιῶς.

Σύεδροι αποβιβαζόμενοι εις Λάρυμναν διά την επίσκεψιν των μεταλλουργικῶν ἐγκαταστάσεων σιδηρονικελίου.

20-9-57. Συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου. Ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Barwasser μὲ θέμα: «Σύγχρονοι μέθοδοι φρύξεως καὶ παραγωγῆς θεικοῦ ὀξέος» καὶ τοῦ κ. Frenay μὲ θέμα: «Κλασικὴ καὶ νέα μέθοδος ἐπιπλεύσεως».

Ἐγένοντο συνεδριάσεις τμημάτων ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ὡς ἀκολούθως:

- I. Μεταλλουργίας κτλ., μὲ πρόεδρον τὸν κ. A. Portevin καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Π. Σακελλαρίδη.
- II. Βιομηχανικὰ Ὀργανικὰ Παράγωγα κτλ., μὲ πρόεδρον τὸν κ. Dejan Delic καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. E. Σακελλάριον.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ σύεδροι ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐργοστασίων τῆς Γαλλικῆς καὶ τῶν ἄλλων Ἑταιριῶν. Ἄλλαι ὁμάδες συνέδρων

ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐργασίας μεταλλουργίας τῆς ἀρχαίου-τητος ὅπου ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Μαρίνου.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ σύεδροι, ἐπεσκέφθησαν τὸ Σούνιον καὶ ἀκολούθως μετέβησαν εἰς τὸ τουριστικὸν περίπτερον ὅπου ἐδόθη δεξίωσις ἐκ μέρους τοῦ E.O.T.

*

21-9-57. Διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. P. Levéque μὲ θέμα: «Τελευταία ἐξέλιξις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ραδιενεργῶν στοιχείων καὶ τῆς ἀκτινοβολίας».

Ἐγένοντο συνεδριάσεις τῶν ἀκολούθων τμημάτων ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων:

- I. Βιομηχανικὴ Χημεία τῆς Πυρηνικῆς Ἐνεργείας, μὲ πρόεδρον τὸν κ. Ed. W. Comings καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Θ. Κουγιουμζέλην.

II. Ἡλεκτροχημεία, Χημικαὶ Βιομηχαναὶ Μεταλλευμάτων κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. Per Soltoft καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Κ. Ἀσκητόπουλον.

III. Βιομηχανικὰ ὄργανικὰ παράγωγα κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. Dejan Delic καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Σακελλάριον.

IV. Λιπαρὰ ὕλαι, Σάπωνες κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. R. Lepsius καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Π. Χριστόπουλον.

Τὸ ἀπόγευμα, ἡμέραν Κυριακὴν, οἱ περισσότεροὶ συνέδριοι ἐπραγματοποίησαν τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος προβλεπομένας ἐκδρομὰς καὶ ἐπισκέψεις ἐργοστασίων.

*

23-9-57. Συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου με τὰς ἀκολούθους συνεδριάσεις τῶν ἐπιστημονικῶν τμημάτων:

I. Ἐξοχλιτὰς ἐργοστασίων, Τεχνικὴ κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. Dr H. Bretschneider καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Α. Δελιγιάννην.

II. Πλαστικὰ, Ρητίναι κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. A. Jonesco Matiu καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Γ. Τσατσάν.

III. Βιομηχαναὶ Ζυμῶν κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. J. Kurchasrki καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. I. Ζηχανιάρην.

IV. Ἄρσφιμα κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. Σπ. Γαλανὸν καὶ ἀντιπρόεδρον τὴν Καν Ζ. Μελέ - Ἰωαννίδου.

V. Λιπάματα, Ἐντομοκτόνα κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. N. N. Cemenov καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. N. Ρουσόπουλον.

*

Τὴν μεσημβρίαν ἐγένετο πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων δεξιῶτις ὑπὸ τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς. Τοὺς συνέδρους ἐχαιρέτησεν ὁ πρόεδρος κ. Μπροσκαρηὶς ὡς ἑξῆς:

Μεῖ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἢ Διοικήσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς ὑποδέχεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς τοῦ ἀξιοτίμου συνέδρου τοῦ ΧΧΧοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τῶν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν δύο πόλεων.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς φιλοξενεῖ σήμερον τοὺς συναδέλφους βιομηχάνους καὶ ἐπιστήμονας τοῦ σπουδαίου τούτου τομέως τῆς Γνώσεως καὶ εὐχόμεθα εἰς τοὺς εὐγενεῖς ξένους μας τὸ «ὡς εὖ παρέστησαν» εἰς τὴν πόλιν μας καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν κοιτίδα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Ἀξιότιμοι καὶ ἐκλεκτοὶ ἐκπρόσωποι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐργασίας.

Αἱ γνώσεις σας καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ σας ἐπίδοσις εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐπιστητοῦ, καλούμενον νῦν, εἴπερ ποτὲ ἄλλοτε, νὰ διαδραματίσῃ σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν, τοποθετοῦν ὑμᾶς ὑψηλότερον, καὶ ἀπὸ τὸ ὑψηλότερον πάντοτε πολλὰ ἀναμένει ἡ ἀνθρωπότης...

...Ἡ ἀνθρωπότης σᾶς εὐγνωμονεῖ διότι, διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης σας καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων σας, δημιουργεῖτε συνεχῶς τεκμήρια

καὶ ἀποδείξεις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πνεύματος ἐναντι τῆς ὕλης, ἀρχῆς ἢ ὁποῖα γινομένη συνείδησις εἰς τὴν παραπαίουσαν ἀνθρωπότητα, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν ρεύματος ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως με ἀποτέλεσμα τὴν σμίκρυνσιν τῆς ὑπαρχούσης σήμερον ἀποστάσεως μεταξύ τεχνικοῦ καὶ ψυχικοῦ πολιτισμοῦ καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν πραγματικὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος.

Τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς, σεῖς εἰσθε οἱ ἱεροφάνται καὶ με τὴν πίστιν αὐτὴν ἐπιτρέψατέ μου νὰ πῶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας ὑμῶν, τῶν οἰκογενειῶν σας καὶ τῶν Ἑθνῶν τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖτε, εὐχόμενος συγχρόνως πλήρη εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ συνεδρίου σας.

Ἐκ μέρους τῶν συνέδρων ἀπήντησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Bienaimé ὅστις γύχαριστήσῃ με θερμοὺς λόγους, ἐκφράσας συγχρόνως καὶ τὰς λαμπρὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἀπεκόμισαν οἱ συνέδριοι ἀπὸ τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς.

*

24-9-57. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ συνεδρίου ἐδόθησαν αἱ ἀκόλουθοι διαλέξεις:

ὑπὸ τοῦ κ. G. H. Visser με θέμα: «Χημικὰ προϊόντα παρασκευαζόμενα ἐκ τοῦ πετρελαίου καὶ ἡ τελευταία ἀνάπτυξις αὐτῶν».

ὑπὸ τοῦ κ. E. Fischbeck με θέμα: «Ἀφαλάττωσις τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος».

Ἐγένοντο συνεδριάσεις τμημάτων ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ὡς ἑξῆς:

I. Βιομηχανικὰ ὕδατα κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. Cl. G. Driessen καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. M. Περτέσην.

II. Ἡλεκτροχημεία, Χημικὴ Βιομηχανία μεταλλευμάτων, με πρόεδρον τὸν κ. Per Soltoft καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Κ. Ἀσημακόπουλον.

III. Τσιμέντων, Κεραμειτικῆς κτλ., με πρόεδρον τὸν κ. S. Hussain Zaheer καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Θ. Μπιζάκην.

Ἀπονομὴ τιμητικῶν διακρίσεων

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν συνέδρων εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Πολυτεχνείου.

Τοὺς συνέδρους ἐχαιρέτησεν ὁ πρύτανης τοῦ Πολυτεχνείου κ. Χατζόπουλος.

Κατόπιν ὁ κ. Deshiens ἔκαμε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Bienaimé εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Τὸ 30ὸν Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας τελειώνει τὰς ἐργασίας του μετὰ εὐτυχεῖς καὶ γονίμους ἡμέρας: γονίμους ὡς ἐκ τῶν πολυαριθμῶν καὶ ἐνδιαφεροσῶν ἀνακοινώσεων τὰς ὁποίας παρηκολυθήσαμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου, καὶ εὐτυχεῖς ὡς ἐκ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς τῆς ὁποίας ἐτύχομεν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων φίλων μας καὶ ὡς

ἐκ τῆς συγκινήσεώς μας ἐνώπιον τῶν καλλιτεχνικῶν θαυμάτων τῆς χώρας αὐτῆς τοῦ φωτός καὶ τοῦ κάλλους, κοιτίδος τοῦ πολιτισμοῦ μας, ὅπου ἔχει ἐκφρασθῆ ἤδη πρὸ 2000 ἐτῶν καὶ πλέον τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως.

Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις μας, περιβαλλόμενοι ἀπὸ τὰ τεκμήρια ἐνὸς παρελθόντος ὅπου ἐπανευρίσκομεν τὰς πνευματικὰς μας ρίζας, ἠσθάνθημεν στενωτέρους τοὺς δεσμούς μας μετὰ τὸ παρελθὸν τοῦτο, ἠσθάνθημεν ὅτι συνεχίζομεν τὸ ἔργον τοῦ παρελθόντος μετὰ τὸ αὐτὸ πάντοτε πνεῦμα.

Ὅσον περισσότερο πλησιάζομεν πρὸς νέας ἀνακαλύψεις, τόσον πληρέστερον ἀντιλαμβάνομεθα ὅτι ἡ Φύσις μᾶς ἔχει δώσει ἀπεριόριστους δυνατοτήτας εὐτυχίας καὶ πλούτου, τὸν ὅποιον δὲν ἐκμεταλλεῖτο μεθὰ ὅσον θὰ ἠδυνάμεθα, διότι ἐπιδιώκομεν μόνον ἱκανοποιήσεις ἐγωϊστικῶς ὕλικας ἢ μέσα κυριαρχίας καὶ δὲν σκεπτόμεθα ὅτι κάθε βελτίωσις τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς ἀπαιτεῖ συγχρόνως καὶ ἠθικὴν πρόοδον.

Εἶναι φοβερὸν πράγματι τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας, εἶχεν ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα τὴν καθοδήγησιν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως πρὸς τὰς τρομακτικὰς δυνατοτήτας καταστροφῆς, ἐνῶ θὰ ἠμποροῦσα νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἀνυπολόγιστα ἀγαθὰ.

Ἐκ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν συγκεντρώσεων ὡς ἡ σημερινὴ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ νὰ ἐπιτρέπη εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὄλων τῶν ἐθνῶν, τοὺς ἐμπνεομένους ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀγάπην τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς ἀληθείας, νὰ συσκέπτονται καὶ νὰ συνηνοοῦνται, οὕτως ὥστε αἱ προσπάθειαι τῶν νὰ προσανατολίζονται πρὸς τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀντὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν σκοποὺς καταστρεπτικῶν.

ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐργάζεται ἡ Société de Chimie Industrielle. Προσπαθοῦμεν νὰ ἀναπτύξωμεν δημιουργικὰς πνευματικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν, ἐπιδιώκομεν, δι' ἀντικειμενικῶν συζητήσεων, νὰ δημιουργήσωμεν νέαν ἀντίληψιν τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἐννοίαν μιᾶς παγκοσμίου ἀλληλεγγύης, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἐξαφάνισις τῶν ταραχοποιῶν παρεξηγήσεων καὶ ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν λαῶν.

Διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς ὅσους μοχθοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, μοῦ ἀνέθεσεν ἡ Société de Chimie Industrielle νὰ ἐπιδώσω τιμητικὰς διακρίσεις εἰς ἐξεχούσας ἑλληνικὰς προσωπικότητας, αἱ ὁποῖαι ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν Χημικὴν Ἐπιστήμην. Χαίρω διότι ἔλαχεν εἰς ἐμὲ τὸ εὐχάριστον αὐτὸ καθῆκον.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου του ὁ κ. Bienaimé, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Société de Chimie Industrielle, προέβη εἰς τὴν ἀπονομὴν τιμητικῶν διακρίσεων εἰς Ἑλληνας Χημικοὺς καὶ Βιομηχάνους, οἱ ὅποιοι ἠγάλωσαν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν πρόοδον τῆς Χημείας καὶ τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ τιμηθέντες Ἑλληνες διὰ μεταλλίων καὶ διπλωμάτων κατὰ σειρὰν ἀπονομῆς εἶναι οἱ ἑξῆς:

- Ὁ κ. Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος
- Ὁ κ. Μποδοσάκης Ἀθανασιάδης
- Ὁ κ. Γεώργιος Ματθαίουπουλος
- Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Βέης
- Ὁ κ. Τρύφων Καραντάσης
- Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουήλ

*

Ὁ ἐκ τῶν τιμηθέντων κ. Χατζηκυριάκος ἠὲ ἠχορίστησεν τὴν Société de Chimie Industrielle διὰ τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὸν τιμὴν εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ ἡ ὁποία τοῦ προσεγένετο ἀντανακλᾷ καὶ ἐπὶ ὄλων τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν οἱ ὅποιοι συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Χημικῆς Βιομηχανίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέχρι σήμερον.

«Τὰ μέσα μας ὑπῆρξαν περιορισμένα ἡ δὲ ζωὴ τῆς χώρας μας ταραχώδης ἐν τούτοις οὐδέποτε μᾶς ἔλειπεν ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ πεπρωμένον μας. Εἶμεθα εὐτυχεῖς δυνάμενοι σήμερον νὰ σᾶς ὑποδεχθῶμεν μετριοφροσύνην ἀλλὰ καὶ μετ' ὑπερφάνειαν καὶ νὰ σᾶς παρουσιάσωμεν τὰς ἐπιτεύξεις μας εἰς τὸν τομέα τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας».

Ὁ ὁμιλητὴς ἀφοῦ ἐξῆρε τὴν ταχυτάτην πρόοδον εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἀνεπτυγμένας χώρας, ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην του διὰ τὸ βιομηχανικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐκτίμησιν του διὰ τοὺς Ἑλληνας Χημικοὺς.

Τέλος ἐξέφρασε καὶ πάλιν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τόσον τοῦ ἰδίου ὅσον καὶ τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ Χημικῶν μηχανικῶν πρὸς τὴν Société de Chimie Industrielle.

*

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ βιογραφικὰ σημειώματα τῶν τιμηθέντων Ἑλλήνων καθηγητῶν καὶ βιομηχάνων, ὡς ἀνεγνωσθησαν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς ὑπὸ τοῦ κ. Bienaimé.

Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος

Ἐγενήθη τῇ 23ῃ Σεπτεμβρίου 1876 ἀπὸ οἰκογένειαν ἐφοπλιστῶν τῆς νήσου Ψαρά.

Μετὰ τὰς σπουδὰς του εἰς Σύρον ἀποπερατωθεὶς εἰς Πειραιᾶ τὸ 1892, ἐνεγράφη εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ νὰ σπουδάσῃ Χημείαν.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ζυρίχην, ἐνεγράφη εἰς τὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἔλαβε τὸ 1897 τὸ δίπλωμα τοῦ χημικοῦ μηχανικοῦ.

Ἐπὶ ἐν ἔτος παρέμεινε βοηθὸς τοῦ Καθηγητοῦ Ludwig von Tetmayer εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Ὁ Καθηγητὴς Tetmayer τὸν ἔστειλε τότε ὡς χημικὸν μηχανικὸν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τσιμέντων Roche εἰς τὴν Ἑλβετίαν, κατόπιν δὲ εἰς τὸ ἐργοστάσιον τσιμέντων Hyos Rezola εἰς San Sebastian.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1902 ἐδημιούργησε τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τσιμέντων TITAN εἰς τὴν Ἐλευσίνα μετ' ἐτησίαν παραγωγὴν 3000 τόννων.

Τὸ 1910, ἔχων παραιτηθῆ τοῦ μεριδίου του, ἴδρυσε

πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἐργοστάσιον ASLAN, τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τσιμέντων ἐν Τουρκίᾳ.

Τὸ 1917 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ διευθύνῃ τὸ ἐργοστάσιον τσιμέντων Ἑρακλῆς, τὸ ὁποῖον τὸ 1921 συνεχωνεύθη μετὰ τοῦ ἐργοστασίου τσιμέντων Βόλου. Σήμερον ἡ παραγωγή τῶν δύο τούτων ἐργοστασίων ἀντιπροσωπεύει ἐτησίως 650.000 τόννων τσιμέντου.

Τὸ 1905 ὁ κ. Χατζηκυριάκος εἶχεν ἐκλεγῆ μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ ἐπανεξελέγη τὸ 1909. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ 1922-23 καὶ κατὰ τὸ 1936-37 τὸ δὲ 1932 ἐξελέγη Γερουσιαστής.

Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας Ἑλλήνων Βιομηγάνων ἀπὸ τοῦ 1936, εἶναι ἰσοβίως ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ταύτης.

Ἰδρυσεν τὸ 1923 τὴν Σιβιτανίδειον Σχολὴν τῆς ὁποίας διετέλεσεν Ἀντιπρόεδρος κατόπιν δὲ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου μέχρι τοῦ 1956. Διοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Hellenic and General Trust Company τοῦ Λονδίνου, ἔλαβε μέρος εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις Χημικῶν Προϊόντων καὶ Οἰκοδομικῶν Ὑλῶν.

Πρόεδρος τῆς Γενικῆς Ἑταιρίας τσιμέντων καὶ τῆς Ἑταιρίας Χημικῆς Βιομηχανίας, ἐπίτιμος Πρόεδρος πολλῶν Βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ κ. Χατζηκυριάκος ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Πολιτείας δι' ἀνωτέρων παρασήμων.

Ὅλαι αὐτὰι οἱ τιμητικαὶ διακρίσεις, ἡ μεγάλη ἐνεργητικότης τοῦ κ. Χατζηκυριάκου καθ' ὅλον τοῦ τὸν βίον τόσον εἰς τὸν βιομηχανικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἡ ἀφοσιώσις του εἰς τὰ κοινὰ, δικαιολογοῦν πλήρως τὴν τιμητικὴν διάκρισιν τὴν ὁποίαν εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ τοῦ ἀπονείμωμεν.

Μποδοσάκης Ἀθανασιάδης

Ἐγεννήθη εἰς Πόρον (ἐπαρχία Νίγδης) ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἀπὸ γονεῖς ὄχι εὐπόρους, ἐλλείψει μέσων δὲν ἠδυνήθη νὰ μορφωθῆ καὶ ἀπὸ ἡλικίας ἑννέα ἐτῶν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σχολεῖον διὰ νὰ ἐργασθῆ βιοποριστικῶς ὡς ὑπάλληλος.

Ἀπὸ νεαρῶτάτης ὁμοῦς ἡλικίας ἐξεδήλωνε μεγάλην κλίσιν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ 16 μόλις ἐτῶν ἐξεμεταλλεύετο μετὰ τοῦ πατρὸς του καὶ τῶν ἀδελφῶν του ἕνα ἀλευρόμυλον καὶ διαφόρους ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Ὄταν τὸ 1922, εἰς ἡλικίαν 29 ἐτῶν, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Τουρκίαν κατόπιν τῆς καταστροφῆς τῆς Μ. Ἀσίας, ἔχασε σχεδὸν ὅλην τὴν περιουσίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποκτήσει διὰ τῆς ἐργασίας του.

Τὸ 1923, ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς Παρισίους, ἐκλήθη παρὰ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου νὰ ἔλθῃ νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν πατρίδα του τὴν πείραν του τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὰς βιομηχανικὰς του γνώσεις.

Ἀποδεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐγκατεστάθη ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἀπεδείχθη πλήρως κατετοπισμένος εἰς τὰς διεθνεῖς ὑποθέσεις. Εἶχε προΐδει τὸν πόλεμον καὶ εὐρισκόμενος τὸ 1939 ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου ἔδωσε σημαντικὴν ὄθησιν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην. Κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ προμηθευθῆ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ διὰ τὴν υπεράσπισιν τῆς Χώρας καὶ τὸ 1940 κατὰ τὰς ἐπιθέσεις τῆς Ἰταλίας καὶ κατόπιν τῆς Γερμανίας αἱ ἑλληνικαὶ δυ-

νάμεις ἠδυνήθησαν χάρις εἰς τὴν προνοητικότητα ταύτην νὰ ἀντισταθοῦν ἐπὶ 6 μῆνας, ἐνῶ συγχρόνως ὁ κ. Μποδοσάκης ἀπέστειλεν εἰς Αἴγυπτον πυρομαχικὰ εἰς τὸν Στρατηγὸν Οὐείβελ ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου.

Ὄταν ὁ κ. Μποδοσάκης ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὑπὸ Γερμανικὴν κατοχὴν Ἑλλάδα, μετέβη εἰς Αἴγυπτον, κατόπιν δὲ εἰς Ν. Ἀφρικὴν καὶ εἰς Ἀμερικὴν.

Ὄταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, εὗρε τὸ ἐργοστάσιόν του κατερειπωμένον. Τὰ μηχανήματά του ὡς καὶ αἱ πρῶται ὑλαὶ εἶχον ἀναρπαγῆ. Αἱ ζημίαι αὐτὰὶ ἀνῆρχοντο εἰς 50 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Κατεστραμμένος διὰ δευτέραν φορὰν, χωρὶς νὰ ἀποθαρρυνθῆ ὁ κ. Μποδοσάκης κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, κατόχου μὲν μεταλλείων, εὐρισκομένης ὁμοῦς εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν κατάστασιν. Προβαίνει εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἑταιρίας ταύτης καὶ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπεδάφους ἐκμεταλλεύεται τὰ μεταλλεῖα σιδηρονικελίου τῆς Λαρόμνης, σιδηροπυρίτου τῆς Κασσάνδρας, μολύβδου καὶ ψευδαργύρου, καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν λιγνιτῶν τῆς Πτολεμαίδος.

Ἐνδιαφέρεται συγχρόνως ζωηρῶς διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν διαφόρων μεταλλείων ἐν Κύπρῳ. Δίδει νέαν ζωὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πυριτιδοποιεῖον καὶ Καλυκοποιεῖον, καὶ ἐκτελεῖ διὰ τὸ ΝΑΤΟ παραγγελίας ἀξίας πλεον τῶν 45 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τέλος ἐλέγχει τὴν Ἑταιρίαν Οἴνων καὶ Οἶνοπνευμάτων, τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιχειρήσιν, τὴν Λαϊκὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρίαν καὶ πλείστας ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Γεώργιος Ματθαίουπουλος

Ὁ κ. Γεώργιος Ματθαίουπουλος ἐγεννήθη εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 1873. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Τεχνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης καὶ ἔλαβε τὸ 1895 τὸ διπλωμα χημικοῦ μηχανικοῦ.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ὀνομάσθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διορίσθη βοηθὸς εἰς τὸ Ἐργαστήριον Παθολογικῆς Ἀνατομίας ὅπου καὶ ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1912 τὴν Βιολογικὴν Χημείαν εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Ἰατρικῆς. Συγχρόνως ἐδημιούργησε βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις εἰδικῶς ἀφιερωμένας εἰς τὸν θειοὺχον ἄνθρακα καὶ εἰς τὴν ζάχαριν.

Ἐντεταλμένος τὸ 1905 μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, διετέλεσε ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1938 Καθηγητῆς τῆς Ὄργανικῆς Χημείας καὶ προήδρευσε ἐπὶ πολλὰ ἔτη τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποῖου διετέλεσε Πρόεδρος κατὰ τὸ 1928-29.

Ἐδημιούργησε καὶ διηύθυνεν ἀπὸ τοῦ 1920 μέχρι τοῦ 1929 τὸ Κεντρικὸν Χημικὸν Ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν μελέτην τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τὴν καταπολέμησιν τῆς νοθείας τῶν τροφίμων.

Ἐπανεπισημάντως Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, εἰργάσθη μετ' ἀφοσιώσεως, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν

της διδασκαλίας των Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἰδίως τῆς Χημείας εἰς τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν.

Συγγραφεὺς πολυαρίθμων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ὁ κ. Ματθαίουπουλος ἐπιστηματοποίησε τὴν ἑλληνικὴν ὁρολογίαν τῆς Ὁργανικῆς Χημείας καὶ ἀντεπροσώπευσε τὴν πατρίδα του εἰς πλεῖστα διεθνή Συνέδρια.

Κωνσταντῖνος Βέης

Ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1907. Τὸ 1901 ἔγινε δεκτὸς κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰς τὴν Ecole Normale Supérieure ὅπου παρηκολούθησε τὰ μαθήματα μέχρι τοῦ 1905 καὶ τῆς ὁποίας φέρει τὸν τίτλον τοῦ Ἀποφοίτου. Ἀπὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1917 διετέλεσε Διευθυντὴς Χημικὸς εἰς τὴν Ἐλαιουργίαν καὶ Σαπωνοποιίαν Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου, συγχρόνως δὲ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐταιρίαν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων τῆς ὁποίας εἶναι ἀκόμη Τεχνικὸς Σύμβουλος.

Τὸ 1908 διωρίσθη βοηθὸς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ 1918 ὠνομάσθη Καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν.

Τέλος τὸ 1926 ὠνομάσθη μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Κων. Βέης ἔχει δημοσιεύσει πολυαρίθμους ἐργασίας, ὡς π.χ. ἐπὶ τῶν δράσεων τῶν ὀργανομαγνησιακῶν ἑνώσεων, ἐπὶ τῶν ἀμιδίων καὶ ἐπὶ ἐνὸς νέου τρόπου παρασκευῆς τῶν κετονῶν.

Ἡ γαλλικὴ βιβλιογραφία ἀναφέρει τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἀντιδράσεις Βέη.

Ἄλλαι ἐργασίαι του ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον διαφόρων ἀνακοινώσεων: ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς γλυκερίνης ἐντὸς τῶν οἴνων, τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τρυγικοῦ ὀξέος καὶ τῶν ἀλάτων του, ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς παρασκευῆς τοῦ τρυγικοῦ ἀσβεστίου ἐκ τῆς οἰνολάσπης, ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς νοθείας τοῦ ἐλαίου, τῆς παρασκευῆς τοῦ καλαμοσακχάρου ἐκ τῶν χαρουπιῶν, τῆς ἀποξηράνσεως τῆς κορινθιακῆς σταφίδος κλπ.

Τρύφων Καραντάσης

Ἐγεννήθη τὸ 1886 εἰς Λεβίδιον τῆς Πελοποννήσου.

Φαρμακοποιὸς πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πτυχιούχος καὶ διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων τὸ 1926, ὁ κ. Καραντάσης διετέλεσε Καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι τοῦ 1939. Καθηγητὴς τῆς Ἀνοργάνου Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1939 μέχρι τοῦ 1957. Ἀπὸ τοῦ 1909 μέχρι τοῦ 1928 διετέλεσε Φαρμακοποιὸς Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ὁ κ. Καραντάσης εἶναι πρῶην Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, πρῶην Κοσμήτωρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Παν. Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Παν. Ἀθηνῶν καὶ εἶναι μέλος τῆς Χημικῆς Ἐταιρίας τῆς Γαλλίας.

Συγγραφεὺς πολυαρίθμων πρωτοτύπων ἐργασιῶν δημοσιευθειῶν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων καὶ τὰ διάφορα δελτία τῶν διαφόρων Ἐπιστημονικῶν Ἐταιριῶν, ὁ κ. Καραντάσης ἔχει τιμηθῆ δι' ἑλληνικῶν καὶ ξένων παρασήμων ὡς καὶ ἄλλων διακρίσεων.

Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουήλ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1886.

Καθηγητὴς τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, πρῶην Πρύτανις καὶ Καθηγητὴς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ πρῶην Καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς τὴν Σχολὴν Δοκίμων.

Ὁ κ. Ἐμμανουήλ εἶναι Μέλος καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας. Πρῶην Κοσμήτωρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ἐμμανουήλ εἶναι ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Φαρμακευτικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακευτικῆς Ἐταιρίας.

ἔχει δημοσιεύσει πολλὰ βιβλία καὶ ἀνακοινώσεις εἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ ξένον ἐπιστημονικὸν τύπον.

Πολυαρίθμοι τιμητικαὶ διακρίσεις ἔχουν ἀνταμείψει τὸ ἔργον του.

*

Τὸ βράδυ τῆς 24 - 9, ἐδόθη τὸ ἐπίσημον γεῦμα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εἰς τὸ κέντρον «Ἀστέρια» τῆς Γλυφάδας.

Μέσα σὲ ἀφάνταστα χαρούμενη καὶ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα ἐγευματίσαν περίπου 300 συνέδροι καὶ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε χορδὸς μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἐξεφωνήθησαν ἀποχαιρετιστήριοι λόγοι τὸσον ἐκ μέρους τῶν προσκεκλημένων ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν συνέδρων.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μποδοσάκης Ἀθανασιάδης εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Μὲ μεγάλην χαρὰν σᾶς ἀπευθύνω ἀπόψε ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας ὀλίγας λέξεις εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 30οῦ Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Ἰδιαιτέρως θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὴν Société de Chimie Industrielle καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν Πρόεδρόν της κ. Bienaimé, ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς μονίμου Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν συγκεντρώσεων του εἰς Ἀθήνας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς μεγάλην τιμὴν καὶ χαρὰν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία σᾶς εὐχαριστεῖ καὶ σᾶς συγχαίρει διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου τούτου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι αἱ ποικίλαι ἀνακοινώσεις, αἱ πληροφοροφαί καὶ αἱ ἐξηγήσεις αἱ ὁποῖαι παρεσχέθησαν, θὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας. Αὐτὸς ἄλλωστε εἶναι ὁ σκοπὸς ἐπιλέκτων ἐπιστημόνων ὅπως εἶναι οἱ λαβρόντες μέρος εἰς τὸ Συνέδριον.

Πῶς νὰ μὴ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν εὐκαιρίαν ἢ ὁποῖα μᾶς ἐδόθη, νὰ ὑποδεχθῶμεν εἰς τὴν χώραν μας τοὺς διακεκριμένους ἀντιπροσώπους πολλῶν

ξένων ἐπιστημονικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ Ἐταιριῶν, ἐπιστήμονας τιμηθέντας, ὡς ὁ καθηγητὴς Semenov, διὰ τοῦ βραβείου Nobel τῆς Χημείας, ἀντιπροσώπους τῶν σημαντικωτέρων τεχνικῶν περιοδικῶν, ὡς καὶ τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον;

Ἡ Βιομηχανία μας, νέα ἀκόμη, καταβάλλει, καθὼς θὰ τὸ διεπιστώσατε ἤδη, μεγάλας προσπάθειάς ἀναπτύξεως. Τῆς προσπάθειάς αὐτῆς, τόσον σημαντικῆς διὰ τὴν χώραν μας, μετέχουν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀποφασιστικότητος οἱ Χημικοὶ καὶ οἱ Μηχανικοὶ μας. Τὸ Συνέδριον τοὺς ἔδωσε τὴν μεγάλην εὐκαιρίαν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ συναδέλφων χωρῶν μετ' ἀκρῶς ἀνεπτυγμένην Βιομηχανίαν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, εἶμαι βέβαιος, θὰ ἀποβῆ εὐεργετικόν.

Οἱ Ἕλληνες Βιομήχανοι ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς διότι ἠδυνήθησαν νὰ σᾶς δεχθοῦν καὶ νὰ σᾶς δεῖξουν ὅσα ἔχουν μέχρι τοῦδε πραγματοποιήσει. Ἡ φιλοδοξία των εἶναι νὰ ἀξιοποιήσουν ὅλας τὰς δυνατότητας τῆς χώρας καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὴν βιομηχανοποίησίν της. Ἡ Χημικὴ Βιομηχανία εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της συμμερίζεται κατ' ἐξοχὴν τὴν φιλοδοξίαν ταύτην.

Κύριε Πρόεδρε, εὐχαριστῶ ἀκόμη μίαν φορὰν Ἑμᾶς προσωπικῶς, ὡς καὶ ὅλους τοὺς Συνέδρους, διότι ἐτιμήσατε τὴν Ἑλλάδα καὶ προπίνω πρὸς τιμῆν σας, διαβιβάζων τὰς θερμότερας εὐχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας διὰ τὸ ἀτομόν σας.

*

Κατόπιν, ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὁ κ. Μαρανῆς ὑψοχάριστησε τοὺς ξένους συνέδρους διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸ XXX Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας ὡς ἑξῆς:

Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Μοὶ ἔλαχεν ἡ τιμὴ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ XXX Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας ὅπως ἀπευθύνω πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Συνέδρους τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τῆς ἐνεργοῦ ἀπάντων συμμετοχῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συμβολῆς ἐπραγματοποιήθη καὶ εὐωδόθη ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου τούτου.

Παρὰ τῶν ἐξ Ἑμῶν ξένων Συνέδρων προσεκομίσθησαν ἡμῖν πλοῦσοι καρποὶ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας καὶ τεχνικῶν ἐφαρμογῶν.

Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι διὰ τῶν ἀτομικῶν καὶ συλλογικῶν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν Χωρῶν των ἐρευνῶν, διανοίγονται καὶ διευρύνονται νέοι ὀρίζοντες ἐρεῦνης πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐφικτῆς εἰς ὑψηλοτέραν στάθμην εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι, διὰ τῆς ἀκαταπαύστου ἐργασίας, ὁ Τεχνικὸς Κόσμος τῆς Ἑφελίου προχωρεῖ μετ' βῆμα σταθερὸν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πλήρους ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

Τὰ καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα τῶν συγχρόνων ἐπιστημόνων Χημικῶν εἰς τοὺς εὐρεῖς τομεῖς τῆς Χημείας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν Κλάδον τῆς Βιομηχανικῆς Χη-

μείας καὶ τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν, εἶναι πειστικαὶ ἐνδείξεις, ὅτι βαδίζομεν εἰς εὐτυχέστερον μέλλον. Εὐγνωμόνως στρέφομεν τὴν σκέψιν μας πρὸς τοὺς Τεχνικοὺς τῆς Ἑφελίου, οἱ ὅποιοι ὡς ἐκλεκτὰ δημιουργήματα τῶν Θεῶν ἐργάζονται ἀδιαπαύστως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς συλλήψως τοῦ τελείου πνεύματος τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἐστὼ ἡ περίοδος αὕτη τοῦ μέλλοντος ἀνέφελος ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τῆς Παγκοσμίου Πολιτικῆς, ἡ ὅποια προβάλλει καὶ σήμερον ὡς ἀπειλητικὸν φράγμα εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἐπιστήμης. Ἀκώλυτος ἀπὸ τὰ ρεύματα τῶν γιγαντιαίων διαμαχῶν, ἡ ἐπιστήμη τῆς Χημείας καὶ αἱ πρόοδοι αὐτῆς ἀποτελοῦσι τὴν ἀσφαλεστέραν πηγὴν καλυτέρου μέλλοντος διὰ τὴν δεινοπαθοῦσαν ἀνθρωπότητα.

Εὐχῆς ἔργον, ὅπως ὁ Τεχνικὸς Κόσμος τῆς Ἑφελίου, ἐκτὸς τοῦ κυρίου ἔργου του τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς, συμβάλῃ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλοσοφικῶν καὶ ἠθικῶν ἐπιστημῶν, ὥστε διὰ τοῦ συγκερασμοῦ ἀμφοτέρων, κατορθώσῃ καὶ ἀποσπᾷ τὸ μέγα ἔπαθλον τῆς ἀνθρωπότητος: τὴν Παγκόσμιον Συμφιλίωσιν καὶ Εἰρήνην.

Ἐμεῖς εἰς τὴν Χώραν ταύτην, ὅπου ἔλαμψε ποτὲ τὸ αἰώνιον φῶς τῆς ἀληθείας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης, παραμένομεν πιστοὶ θεματοφύλακες τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀμφικτυονίων καὶ ἀφωσιωμένοι θιασῶται τοῦ θεσμοῦ τούτου λαξεύομεν τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης.

Ἐργαζόμενοι ἀόκνως καὶ στερρῶς συνδεδεμένοι πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἐρεῦνης τῶν φυσικῶν νόμων, ἐξ ὧν πηγάζει ἡ γνῶσις καὶ ἡ σοφία, καταβάλλομεν δυσχερεῖς ἀγῶνες, ἐντὸς τῶν στενῶν ὀρίων δυνατοτήτων τῆς μικρᾶς εἰς ἔκτασιν καὶ εἰς οἰκονομικὰ μέσα Χώρας μας. Ἴνα ἐπιτύχωμεν ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἡμῶν προσπάθειαις τὸ μέγιστον ἐφικτὸν διὰ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις ὠφέλιμον ἔργον.

Εἰς Ἑμᾶς, Κύριοι Συνέδριοι, οἱ ὅποιοι παρηκολουθήσατε ἐν τῷ παρόντι Συνεδρίῳ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ τὰς προόδους μας ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ ἐναπόκειται ἡ δικαία κρίσις πρὸς ἐκτίμησιν τῶν προσπαθειῶν καὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τούτων ἔργου, εἰς τὸ πεδῖον τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ τεχνικῶν ἐφαρμογῶν.

Κύριοι Συνέδριοι,

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ἐντὸς ὀλίγου ἐκ τῆς Χώρας μας θεωροῦμεν καθήκον μας ἐπιβεβλημένον, ὅπως εὐχηθῶμεν Ἑμῖν κατευόδιον, μετ' τὴν παράκλησιν ὅπως γίνητε φορεῖς καὶ διερμηνεῖς τῶν καλυτέρων ἡμῶν αἰσθημάτων, μετ' ὧν περιβάλλομεν τοὺς εὐγενεῖς λαοὺς τῶν Χωρῶν σας.

Ἐγείρω ἤδη τὸ ποτήριον καὶ προπίνω ὑπὲρ τῆς ὑγείας ὑμῶν ὅλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν σας, καθὼς ἐπίσης καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν Λαῶν Ἑμῶν.

*

Ἀκολούθως ὁ κ. Δεληγιάννης, ὡς πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑψοχάριστησε δι' ὀλίγων τοὺς ξένους καὶ Ἕλληνας συνέδρους διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

*

Τὸν λόγον ἔλαβε κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ

Ἐπιμελητηρίου κ. Ρουσόπουλος, χαιρετήσας τοὺς συνέδρους ὡς ἐξῆς :

Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Εἴμεθα εὐτυχεῖς ὅπου ὑπεδέχθημεν εἰς τὴν χώραν μας τοὺς διαπρεπεῖς ξένους τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας καὶ συμμετέσχουμεν εἰς τὰς ἐργασίας του.

Ἐκ μέρους τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβάνοντος ὅλους τοὺς Ἑλληνας Μηχανικούς καί, ὡς ἐκλεκτὴν κατηγορίαν τῶν μελῶν του, τοὺς Χημικούς Μηχανικούς, συνεργαζομένου δὲ στενωῶς καὶ μετὰ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἐκφράζω τόσον πρὸς τοὺς ξένους, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας Συνέδρους, θερμότατα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ εὐχὰς ὅπως αἱ γενόμεναι ἐργασίαι ἀποβῶσι χρήσιμοι.

*

Κατόπιν ὁ κ. Bienaimé ἐκ μέρους τῆς Société de Chimie Industrielle, ἣτις μετὰ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὠργάνωσαν τὸ XXX Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας ἀπηύθυνε χαιρετιστήριον λόγον, περιληψὶν τοῦ ὁποῦ διδομεν κατωτέρω :

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 30οῦ Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας ὁ κ. Bienaimé ἐκφράζει καὶ πάλιν τὰ φιλικὰ του αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς Ἑλληνας φίλους ὡς καὶ τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν Χώραν μας.

Βαθῦς γνώστης τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς ἀνευρίσκειται εἰς τὰς ἀρχὰς πάσης πνευματικῆς ἐκδηλώσεως, φιλοσοφικῆς, ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς, λογοτεχνικῆς — καὶ ἀναφέρεται ὅπως ἰδιαιτέρως εἰς τὰς πάντοτε ἐπικαίρους θεωρίας τοῦ Πλάτωνος. Περαιτέρω δὲ προσθέτει : « Ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κοιτίδα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, αἰσθανόμεθα βαθεῖαν συγκίνησιν, τὴν συγκίνησιν τοῦ συμμετέχοντος εἰς προσκύνημα μὲ ὄλην του τὴν πίστιν. »

Ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησιν του διὰ τὴν φιλικότητα τοῦ περιβάλλοντος καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου τοῦ ὁποῦ ἡ ὀργάνωσις ἀπῆλθε κοπιαστικὴν καὶ μακροχρόνιον ἐργασίαν.

Κατόπιν ὁ ὁμιλητὴς στρέφει εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμόνως τὴν σκέψιν πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ ὁποῦ διεξήχθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου, ἀπευθύνει θερμοτάτας εὐχαριστίας πρὸς τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως δὲ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν προεδρεύσαντα τῆς ἐναρκτηρίου συνεδριάσεώς μας Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ κ. Δ. Χέλμην, πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων, πρὸς τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια Ἀθηῶν καὶ Πειραιῶς, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Ε. Ε. Χ. διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου, πρὸς τὸ Τ. Ε. Ε. καὶ τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Βιομηχάνων, πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Καθηγητὴν κ. Δεληγιάννην, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μῆνας ἐκοπίασε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου, πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς Καθηγητὴν κ. Ζέρβαν καὶ τοὺς προέδρους τῶν Τμημάτων, τέλος πρὸς

ὄλους τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέσχον συνέδρου ἐκ 31 χωρῶν, μετὰ τῶν ὁποῦν καὶ ἐξέχοντες σοφοὶ ὡς ὁ κ. Semenov, τιμηθεὶς διὰ τοῦ Βραβείου Nobel, τῆς Χημείας καὶ διάφοροι ἐκπρόσωποι Ἀκαδημιῶν καὶ Ἐπιστημονικῶν Ἐταιριῶν.

Ἐκ τῆς προθύμου συμμετοχῆς τόσον πολυαριθμῶν συνέδρων, ὁ κ. Bienaimé ἀπεκόμισε τὴν πεποίθησιν ὅτι παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ μετὰ τῶν διαφόρων ἔθνῶν μίσους, « τῶν τυφλῶν ἔθνικῶν εὐθιξιῶν αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι εἰμὴ γελιογραφίαι τοῦ ἔθνικοῦ αἰσθήματος τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπης. Ἥμποροῦμεν ν' ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα μας ὅπως ἀγαπῶμεν τὴν οἰκογένειάν μας, χωρὶς νὰ αἰσθανώμεθα μῖσος πρὸς τοὺς γείτονας ». Ἐν συνεχείᾳ παρατηρεῖ ὅτι ἔφθασεν ἡ ὥρα ὁλονὲν στενωτέρας συνεργασίας μετὰ τῶν λαῶν πρὸς τὸ καλὸν τοῦ συνόλου. « Τὰ φυσικὰ πλοῦτη πρέπει νὰ γίνουιν κοινὸν ὄλων τῶν λαῶν κτῆμα, πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ὠφελίμως δι' ὄλους, αἱ εἰς τὴν ἰδιοφυίαν τοῦ ἀνθρώπου ὀφειλόμεναι προόδοι, πρέπει νὰ παράγωμεν ὁλονὲν εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς αὐξάνοντες τὴν παραγωγὴν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Ἡ καταβίβασις τοῦ τιμαρίθμου ἀποτελεῖ συνταγὴν ὑγιεστέραν τῆς ἀνευ ἑτέρου μέτρου αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἣτις ὑπερτιμῶσα τὰ εἶδη κρατεῖ τὰς λαϊκὰς μάζας εἰς τὴν ἔνδειαν.

» Σημαντικὴ πρόοδος ἐπετεύχθη διὰ τῆς δημιουργίας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς τῶν ἑξ χωρῶν τῆς Κοινότητος τοῦ Ἀνθρακος καὶ τοῦ Χάλυβος. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου βήματος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἑνώσεως τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἡ ὁποία θὰ συμπεριλάβῃ ὄλους τοὺς λαοὺς τῆς Ἠπείρου μας ὥστε ν' ἀποτελεσθῇ σύνολον περίπου ἰσοδύναμον πρὸς ἕκαστην τῶν δύο ἄλλων Ὄμοσπόνδων Χωρῶν αἱ ὁποῖαι κυριαρχοῦν τοῦ κόσμου σήμερον : τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς ΕΣΣΔ. Δὲν εἶναι ὄραγε λογικὸν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, ὅταν συντελεσθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἐνότης, αἱ τρεῖς αὗται μεγάλαὶ δυνάμεις θὰ ἐνώσουν τὰς προσπάθειάς των κατανοοῦσαι ὅτι μόνον ἡ παγκόσμιος εἰρήνη καὶ ἡ εἰρηνικὴ ἀμιλλα εἶναι ἱκαναὶ νὰ φέρουιν εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ;

» Εἰς τὸν νέον αὐτὸν Κόσμον, τὸν ἐν τῷ γίνεσθαι, θ' ἀποτελέσῃ πρωτεύοντα παράγοντα ἡ Χημεία, προσφέρουσα εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Εὐρώπης χάρις εἰς τὰς προόδους της — τὰς ἐνίοτε ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας — μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν, εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν.

» Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Βιομηχανία, συνολικῶς ὑπολογιζομένη, εἶναι λίαν σημαντικὴ. Ἡ παραγωγή της, διὰ τὴν ὁποῖαν χρησιμοποιεῖται μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων, ἀντιπροσωπεύει ἀξίαν 13 ἕως 14 δισεκατομμυρίων δολλαρίων καὶ εὐρίσκειται ἐν πλήρει ἐπεκτάσει. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐξαγομένων ἀπὸ τὰς διαφόρους χώρας προϊόντων προορίζεται δι' ἕξω - εὐρωπαϊκὰς περιοχὰς. Ἰδιαιτέρως ἀναπτύσσονται αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς περιοχῆς τοῦ δολλαρίου, πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ ὑπερτεροῦν ἀκόμη τῶν ἐξαγωγῶν καὶ ὅτι πρέπει ἡ Εὐρώπη νὰ καταβάλῃ μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ πλησιάσῃ

κάπως πρὸς τὸ ἰσοζύγιον εἰσαγωγῶν - ἐξαγωγῶν».

Περαιτέρω ὁ κ. Bienaimé ἐκφράζει τὴν πίστιν του ἐπὶ τὴν ὠφελιμότητα τῆς ὑπάρξεως κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς, τῆς ὁποίας ὁμως ἡ δημιουργία θ' ἀπαιτήσῃ σοβαρὰν μελέτην, διότι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ διάφοροι συνθήκαι αἱ ἐπικρατούσαι εἰς τὰς διαφόρους χώρας, ὡς καὶ τὸ γεγονὸς τῆς ὑπάρξεως ὑψηλῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν εἰς τὰς Η.Π.Α. καὶ τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὰς δύο δηλαδὴ χώρας, αἱ ὁποῖαι καλύπτουν τὸ ἥμισυ τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο θέμα ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὸν ὀμιλητὴν, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὸ σύστημα τοῦ ἀποικισμοῦ τῶν χωρῶν εἶναι ἤδη ἀπρηχαιωμένον καὶ τονίζει τὴν εὐθύνην κατὰ τὴν διανοσμένην σήμερον περίοδον τῆς Λευκῆς Φυλῆς, τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἄλλους εἶναι ὑποχρεώσεις φωτισμένου ὁδηγοῦ ἢ πατρός, ὅστις ἀνατρέφων τὰ τέκνα του τὰ καθοδηγεῖ ἵνα κάποτε, ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή τῆς ὠριμότητός των, καταστοῦν ἄξιοι συνεργάται αὐτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἄλλοτε ποτε εἶχον εὐεργετηθῆ.

Ὁ κ. Bienaimé ἐκφράζει καὶ πάλιν πρὸς ὅλους τὰς εὐχαριστίας του καὶ ἐγείρει πρόποσιν πρὸς τιμὴν τῶν Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου, τῆς εὐμερίας καὶ τῆς εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ ὅλων τῶν ἀντιπροσωπευμέ-

νων εἰς τὸ Συνέδριον Χωρῶν, ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Χημικῆς Ἐπιστήμης καὶ ὑπὲρ τῆς Παγκοσμίου Εἰρήνης.

*

Ὁμίλησαν ἐπίσης ὁ Ρῶσος Ἀκαδημαϊκὸς κ. Semenov, ὁ Ὁλλανδὸς κ. Visser, διευθυντὴς παραγωγῆς εἰς S. A. Shell, καὶ ὁ Βέλγος M. Van Russelberge, διευθυντὴς ἐρευνῶν εἰς Sofina, διὰ τὰς ἐντυπώσεις των ἀπὸ τὴν παραμονὴν των εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ὁ κ. Semenov ἀναφερθεὶς, μεταξὺ ἄλλων, καὶ εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐναρκτήριον τοῦ συνεδρίου εἰς τὸ Ὄδσειον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἶπεν ὅτι εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάτω ἀπὸ τὸν Ἴερὸν Βράχον τῆς Ἀκροπόλεως συνεχίζετο ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων.

*

Κλείοντες τὸ χρονικὸν τοῦ XXX Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας σημειοῦμεν ὅτι λόγῳ ἐλλείψεως χώρου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς περιγραφὰς ἄλλων ἐκδηλώσεων τοῦ συνεδρίου, ὡς ἐπισκέψεις συνέδρων εἰς Λάρυμναν, Διυλιστήρια καὶ ἄλλας ἑλληνικὰς βιομηχανίας.

Ἐλπίζομεν εἰς ἐπόμενα τεύχη τῶν Χ.Χ. νὰ μᾶς δοθῇ ἡ δυνατότης δημοσιεύσεως περιγραφῶν τῶν ἐν λόγῳ ἐκδηλώσεων.

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ Κ Α Ι Γ Ν Ω Μ Α Ι

Ὁ Χημικὸς Κόσμος τῆς Ἑλλάδος τὸ Συνέδριον αἰσθάνεται συγκίνησιν καὶ ὑπερφάνειαν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν εἰς τὴν Χώραν μας τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας τὸ ὁποῖον παρέσχεν εἰς κάθε Χώραν τὴν δυνατότητα νὰ παρουσιάσῃ τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν προσπάθειαν ἀξιοποιήσεως, χάριν τοῦ ἀνθρώπου, τῶν κατακτήσεων τῆς καθαρᾶς Ἐπιστήμης καὶ συνεπῶς εἰς τὴν προσπάθειαν ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐπιπέδου τοῦ ἀνθρώπου.

Γράφομεν δὲ περὶ ἀνθρώπου γενικῶς, διότι πιστεύομεν ὅτι πρὸ παντὸς σήμερον κάθε ἐπίτευγμα τῆς Ἐπιστήμης εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς Γῆς καὶ ἂν πραγματοποιηθῇ, δὲν περιορίζεται εἰς τὰ ἐθνικὰ πλαίσια (τὰ ὁποῖα, σημειωτέον, κατέστησεν ἀσφυκτικῶς στενὰ ἢ ἰλιγγιώδης τεχνικὴ πρόοδος τοῦ καιροῦ μας) ἀλλὰ μεταδίδεται ταχύτατα πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ συμβάλλει εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Συνεπῶς ὑπερτάτην ἱκανοποίησιν πρέπει νὰ δοκιμάζῃ κάθε λαὸς σήμερον ὅταν καθιστᾷ τὴν Χώραν του ἔστιαν μιᾶς ἀκτινοβολίας εὐεργετικῆς διὰ τὸν ἀνθρώπον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν κάθε πολιτισμοῦ, ὅπως εὐστόχως ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. ὑπενθύμισε κατὰ τὴν ἐναρκτήριον τοῦ Συνεδρίου ὀμιλίαν του.

Εἰρήνη Θέλομεν νὰ πιστεύομεν ὅτι ἡ πραγματοποίησις τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνέχει καὶ συμ-

βολικὴν σημασίαν.

Διότι εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου ἔλαμψε ποτὲ ὁ ἥλιος τῆς λογικῆς καὶ διεσκόρπισε τὰ σκότη τῶν ἐξωλογικῶν δυνάμεων.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ ἥλιος αὐτὸς τῆς λογικῆς θὰ ζωογονήσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀδικαιολογητῶς ταλαιπωροῦμένην σήμερον ἀνθρωπότητα.

Δι' αὐτὸ καὶ ὅλοι οἱ Χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος προσυπογράφουν τὴν ἔκκλησιν τὴν ὁποῖαν κατὰ τὸν ἀποχαιρετιστήριον τοῦ Συνεδρίου λόγον του ἀπηύθυνεν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. πρὸς τὸν Τεχνικὸν Κόσμον τῆς ὑψηλίου ὅπως προσπαθήσῃ «ν' ἀποσπάσῃ τὸ μέγα ἔπαθλον τῆς Ἀνθρωπότητος: τὴν Παγκόσμιον Συμφιλίωσιν καὶ Εἰρήνην».

Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ ἔκκλησις αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον μήνυμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο οἱ Ἑλληνες Χημικοὶ ν' ἀπευθύνουν πρὸς τοὺς Τεχνικοὺς ὅλου τοῦ Κόσμου.

Ἡ Ε.Ε. τοῦ Β'. Π.Χ.Σ. δι' Ἰδρύματα Ἐρεῦνης ὑπομηματὸς της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ὑπεδείκνυε τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Ἰδρυμάτων Ἐρεῦνης διὰ βασικὰ γεωργικὰ προϊόντα σημαντικοῦ βιομηχανικοῦ ἢ ὁλονὲν αὐξανομένου ἐξαγωγικοῦ ἐνδιαφέροντος (ἐλαία, ἔλαιον, ρητίνη κλπ.) ἢ διὰ κτηνοτροφικὰ (ὅπως τὸ γάλα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ προϊόντα).

Ὑπεδείκνυε δὲ ἀκόμη καὶ τοὺς τρόπους χρηματοδοτήσεως τῶν Ἰδρυμάτων αὐτῶν καὶ ἀναλόγους ἀπόψεις διετύπωσεν καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν

Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ὑπόμνημά της.

Ἦδη μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκπόνησιν σχεδίου νόμου διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς γαλακτοκομίας, τυροκομίας κλπ. καὶ διὰ τὴν ἴδρυσιν ἰνστιτούτου ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ γάλακτος καὶ τῆς τυροκομίας, πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καταρτίζεται σχέδιον νόμου διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐλαιουργίας καὶ διὰ τὴν ἴδρυσιν ἰνστιτούτου ἐλαίου κλπ.

Ἀποτελεῖ βεβαίως ἱκανοποίησιν διὰ τὸν Χημικὸν Κόσμον τῆς Ἑλλάδος τὸ ὅτι τείνουν νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ ὑποδείξεις του.

Τὸ λυπηρὸν εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῶν νομοθετημάτων αὐτῶν δὲν συμμετέχουν (ὅπως θὰ ἔπρεπε) καὶ τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν τὰ νομοθετήματα αὐτὰ νὰ πάσχουν ἀπὸ τὴν γνωστὴν μονομέρειαν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πάσχουν ὅλα τὰ νομοθετήματα τὰ καταρτιζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (μὲ τὴν σημερινὴν του διάρθρωσιν) πρὸς ζημίαν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Ἐπισημάνσεις Τακτικὰ πληροφορούμεθα ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ Ἰδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν προκηρῶσει διαγωνισμοὺς μετὰξὺ Γεωπόνων διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν ξένην πρὸς εἰδίκευσιν εἰς θέματα Ἐφηρμοσμένης Χημείας, ὅπως εἶναι ἡ Γεωργικὴ Χημεία, ἡ Γεωργικὴ Τεχνολογία ἐν γένει, οἱ διάφοροι κλάδοι τῶν Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν κ.ο.κ.

Ἐνῶ δηλαδὴ ἡ εἰδίκευσις εἰς τὰ ὡς ἄνω θέματα (καὶ ἐν συνόλῳ καὶ εἰς τὰ ἐπὶ μέρους) προϋποθέτει βασικὰς σπουδὰς Χημείας, ἐν τούτοις οἱ Χημικοὶ ἀγνοοῦνται.

Ἡ τάσις αὕτη τῆς ὑποκαταστάσεως τῶν Χημικῶν, ἀκόμη καὶ εἰς σαφῶς ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς κεφάλαια τῆς Ἐπιστήμης των, ὑπὸ τῶν Γεωπόνων (οἱ ὅποιοι, ἄλλως τε, διαθέτουν εἰς τὴν πρωτογενῆ γεωργικὴν παραγωγὴν εὐρύτατον στάδιον ἐξ ἴσου σοβαρῶν ἀπασχολήσεων) δὲν συμβάλλει εἰς τὴν ἀρμονικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργικῆς Τεχνολογίας ἐν γένει καὶ τῶν ἐπὶ μέρους κλάδων τῶν Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν κλπ., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει πρὸς ζημίαν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Πρέπει, συνεπῶς, νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἀντιορθολογικὴν αὐτὴν διάθεσιν ὑποκαταστάσεως τῶν Χημικῶν ὑπὸ Γεωπόνων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Ἐφηρμοσμένης Χημείας.

Ἐμπειρισμὸς Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν σπουδὴν πάσης θετικῆς Ἐπιστήμης παρέχονται καὶ στοιχειώδεις γνώσεις τῆς θεμελιώδους Ἐπιστήμης τῆς Χημείας, ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κυρίων μαθημάτων.

Προδίδει ὁμως ἔλλειψιν ἐπιστημονικῆς σοβαρότητος ἡ ἀποψις ὅτι αἱ βοηθητικαὶ αὐταὶ γνώσεις Χημείας ἀποτελοῦν ἐπαρκῆ δικαιολογίαν ἐξασκήσεως μιᾶς οἰασθήποτε χημικῆς εἰδικότητος.

Ὅπως ὁ Χημικὸς δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι εἶναι Μαθηματικὸς ἢ Γεωπόνος ἐπειδὴ διδάσκεται

ἀνώτερα μαθηματικὰ καὶ βοτανικὴν, οὕτω καὶ ὁ Γεωπόνος δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι εἶναι Χημικὸς, ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του ἀπέκτησεν ἀποσπασματικὰς γνώσεις Χημείας.

Ἡ Χημεία, ὅπως κάθε πραγματικὴ Ἐπιστήμη, εἶναι ἐνιαία καὶ ἀδιαίρετος καὶ μόνον ὅστις κατέχει αὐτὴν εἰς βάθος καὶ εἰς πλάτος ὡς ὀργανικὸν σύνολον δύναται νὰ εἰδικευθῆ εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς της. Τὸ ἀντίθετον ἀποτελεῖ ἀσυγχώρητον διὰ τὴν ἐποχὴν μας ἐμπειρισμὸν ὁ ὁποῖος τόσον καταθλιπτικὰς συνεπείας εἶχεν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ μας βίου μέχρι σήμερον

Ἐφ' ὅσον τὸ Ν.Δ. 2500/53 κατεδικάσθη ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Πολιτικοῦ Κόσμου τῆς Χώρας (συμπολιτευομένου καὶ ἀντιπολιτευομένου) καὶ ἐξακριβώθη ἀτυχῆς, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐπάνοδος τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. ἀπομακρυνθέντων ἐκ τοῦ Γ.Χ.Κ. παλαιῶν καὶ πεπειραμένων συναδέλφων. Ὅχι μόνον διότι τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ πρᾶξιν δικαιοσύνης, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον διότι, ὅπως φαίνεται, τὸ Γ.Χ.Κ. διατρέχει περίοδον ἀνασυγκροτήσεως καὶ συνεπῶς οἱ συναδελφοὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι καὶ ἐργαστηριακὴν καὶ φοροτεχνικὴν πείραν καὶ μόρφωσιν διαθέτουν, θὰ συμβάλουν καὶ εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ σύντομον ἀξιοποίησιν τῶν νεοπροσλαμβανομένων Χημικῶν καὶ εἰς τὴν καλλιτέραν διάρθρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γ.Χ.Κ.

Ἀσυναρτησία Δὲν ἐχορηγήθη ἀκόμη εἰς τοὺς χημικοὺς ἀποφοίτους Πανεπιστημίου τὸ διὰ τοῦ Ν. 3670/57 προβλεπόμενον τεχνικὸν ἐπίδομα. Συνεχίζεται, λοιπόν, ἡ ἠθικῶς ἀπαράδεκτος καὶ ἀκατανόητος διάκρισις μετὰξὺ Ἐπιστημόνων ἐργαζομένων π.χ. εἰς τὸ αὐτὸ Ἐργαστήριον, εἰς τὸν αὐτὸν «πάγκον», μὲ τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀντικείμενον καὶ προσφερόντων ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε νὰ συνεργασθῆ μετὰ τῆς Ε.Ε.Χ. διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τοῦ ἠθικῆς τάξεως αὐτοῦ θέματος τὸ ὁποῖον προέκυψεν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ἐφ' ὅσον λόγῳ τῆς διατυπώσεως αὐτοῦ στεροῦνται τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ Χημικοὶ μόνιμοὶ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ἀπόφοιτοι Πανεπιστημίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ Χημικοὶ ἔκτακτοι κλπ. Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ἀπόφοιτοι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου.

Δυστυχῶς ὁμως ἀνάλογος ἔκκλησις τῆς Ε.Ε.Χ. δὲν εὔρεν ἀνταπόκρισιν ἀπὸ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον.

Λυπούμεθα πολὺ διότι πιστεύομεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ ἠθικῆς βάσεως συνεργασία τῶν δύο ἀδελφῶν ὀργανώσεων.

Ἐν τῷ μετὰξὺ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διεβίβασε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν συναδέλφων του τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα τῆς Ε.Ε.Χ. μετὰ τῆς λοιπῆς ἀλληλογραφίας (ἀποφάσεις φυσικομαθηματικῶν Σχολῶν κλπ.) καὶ συγχρόνως παρακαλεῖ «ὅπως ἐξετασθῆ

μετ' εὐμενείας τὸ ἐν λόγῳ αἴτημα ὅπερ κατὰ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας εἶναι κατὰ πάντα δίκαιον καὶ νόμιμον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένη ἢ διάφορος μεταχειρίσεως ἐπιστημόνων τῆς αὐτῆς εἰδικότητος καὶ καταρτίσεως».

Ἄς ἐλπίσωμεν, λοιπόν, ὅτι μὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ἀρθοῦν αἱ μισθολογικαὶ ἀνισότητες, ὅπως ἄλλως τε προσφάτως διεκήρυξε καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. (ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βιβλιοθήκης) ἀπεφάσισεν ὅπως δωρήσῃ εἰς τὸν Σύνδεσμον Χημικῶν Μακεδονίας-Θράκης ἀνά ἐν ἀντίτυπον ἐκ τῶν πολλαπλῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἐνώσεως. Εὐχόμεθα ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ τοπικοὶ μας Σύλλογοι εὐρεθοῦν συντόμως εἰς θέσιν νὰ δεχθοῦν ἀντίτυπα ἐκ τῶν πολλαπλῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης μας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς συνεχῶς αὐξάνει λόγῳ δωρεῶν ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἐκλεκτῶν συναδέλφων μας.

Γ. Γ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Κύριε Διευθυντά

Πληροφορηθεὶς μετὰ βαθείας λύπης μου τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ παλαιοῦ μου φίλου καὶ συναδέλφου ἀειμνήστου Κ. Ζέγγελη φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν παλαιὰν ἀπόπειραν πρὸς σύμπηξιν Συλλόγου Φοιτητῶν τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος (τοῦ ἐτέρου τμήματος μαθηματικοῦ ὄντος) τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν πρῶτος Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ἀειμνήστος συνάδελφος.

Εἰς οἰκίαν τινὰ πλησίον τῆς παλαιᾶς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἣ ὁποία ἐὰν καλῶς ἐνθυμοῦμαι ἦτο καὶ ἡ πατρικὴ οἰκία τοῦ ἀειμνήστου ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κ. Ζέγγελη, τὰς πρῶτας νυκτερινὰς ὥρας ἡμέρας τινὸς τοῦ 1891 οἱ τότε φοιτητὰι τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνῆλθον πρὸς σύμπηξιν Συλλόγου καὶ ἐκλογὴν Προέδρου.

Μετὰ μακρὰς συζητήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις ἀπαραιτήτους κατὰ τὰς ὥρας αὐτάς, ἀπεφασίσθη ἡ σύμπηξις τοῦ Συλλόγου καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν ὑποψηφίων καὶ παλαιὸς μου φίλος Ἀκαδημαϊκὸς Κ. Ζέγγελης ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἐκλογὴν του καὶ ἵνα εὐχαριστήσῃ τοὺς ἐκλέκτορας προσέφερεν ἐν συνεχείᾳ γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικὰ πρὸς ὅλους ἡμᾶς εἰς τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον ζαχαροπλαστεῖον Γιαννάκη.

Μεταξὺ τῶν τότε φοιτητῶν ἐνθυμοῦμαι τοὺς ἀειμνήστους συναδέλφους κ.κ. Ζαχαρίαν, Σκιτζόπουλον, Μποκαούρη καὶ Δοανίδην. Ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἄνευ σημασίας καὶ τελικῶς ἀπενεκρόθη.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

Ἰωάννης Βαμβακᾶς

Ζητοῦνται Χημικοὶ

Ὑπὸ τῆς Societé Marocaine de Tissus Eponge — Casablanca ζητοῦνται :

α) Χημικὸς πείρας, ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐργαστηρίου βαφικῆς τοῦ Ἐργοστασίου τῆς.

β) Τεχνικός, διὰ τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν Βιομηχανίας μηχανικῆς κατασκευῆς ταπήτων διπλῶν τεμαχίων (Double pièces).

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ε.Ε.Χ.

Μία διευκρίνησις — Τὸ Teerol 710

Ὡς μᾶς ἐγνώρισαν δι' ἐπιστολῆς των οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἄρθρου «Μέθοδοι ἀνακτίσεως τοῦ ἐλαίου ἐκ τῶν χρησιμοποιηθεισῶν ἀποχρωστικῶν γαιῶν» [Χημικὰ Χρονικά, 22Α, 153 - 158 (1957)], κατὰ τὴν δακτυλογράφησιν τοῦ κειμένου ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη ὅτι τὸ «Teerol 710» ἔχει περιεκτικότητα 25% ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ 40%.

Παρόραμα

Εἰς τὸ τεῦχος Σεπτεμβρίου, σελ. 198, στήλη «Ἀναλ. Χημεία καὶ Συσκευαί», καὶ εἰς τὴν περίληψιν Δ. Μαρκέτου, ὁ ἀριθμὸς 974 τοῦ τρίτου στίχου νὰ διαβασθῇ 82.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ :

Τυπογραφικαὶ Ἔργασιαί : ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΟΥΔΕΛΗ, Εὐριπίδου 92 — Ἀθήναι
Ὑπεύθ. Τυπογραφείου: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, Γανοχώρων 41 — Νίκαια

FARBWERKE HOECHST AG.

vormals Meister Lucius & Brüning Frankfurt (M)-Hoechst

- Όργανικά και άνόργανα χημικά
- Όργανικά ένδιάμεσα προϊόντα
- Πλαστικά ύλαι
- Τεχνητά ύφανσιμα Perlon κ.λ.π.
- Διαλυτικά μέσα
- Εύγενή άέρια
- Χρώματα
- Φαρμακευτικά προϊόντα
- Κτηνιατρικά προϊόντα
- Χημικά διασπορών
- Λιπάσματα
- Μαλακυνταί
- Άπολιπαντικά και άπορρυπαντικά
- Πρώται ύλαι βερνικίων
- Πυροσβεστικά ύλικά
- Φυτοπαθολογικά και παρασιτοκτόνα
- Ψυκτικά μέσα

Άντιπροσωπεία δια τήν Έλλάδα : **ΦΑΡΜΑΧΡΩΜ Ε. Π. Ε.**
 ΑΘΗΝΑΙ : ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 28 - Τηλέφ. : 54-821 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 2